

Торонто, 24 лютого 2024

У суботу, 24 лютого, у другу річницю повномасштабного вторгнення росії на Україну, понад 20 тисяч українців Торонто зібралися в центрі міста, на площі перед мерією, щоб виявити свою сорідарність з українським народом на рідних землях у його боротьбі з московським агресором.

Мітинги солідарності пройшли по всьому світі.

*Більше у наступному числі
«Гомону України».*

У другу річницю початку повномасштабної агресії росії проти України Президент Володимир Зеленський разом із Президенткою Європейської ко-

місії Урсулою фон дер Ляєн, Головою Ради міністрів Італії Джорджею Мелоні, Прем'єр-міністром Канади Джастином Трюдо та Прем'єр-міністром Бельгії Александром Де Кроо вшанували пам'ять полеглих захисників України у російсько-українській війні.

* * *

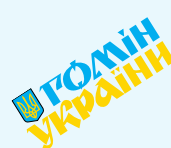
«Тридцять одна тисяча українців військових загинули у цій війні. Не 300 тисяч, не 150 тисяч, що там бреше путін зі своїм брехливим колом. Але кожна ця втрата це великі втрати для нас», — сказав Володимир Зеленський.

Фото: ОПУ, КУК-Торонто

Вельмишановні Передплатники!

Просимо перевірити термін своєї передплати.

ПЕРЕДПЛАТНИК «ГОМОНУ УКРАЇНИ»
9 PLASTICS AVE.
TORONTO ON M8Z 4B6

12/31/2024

1883

1/14

**Якщо Ви ще не встигли її відновити,
то просимо зробити це якнайскоріше.**

Для Вашої вигоди ми приймаємо
e-Transfer, «E-Transfer», «Mastercard», «Visa»,
чеки, а також можете заплатити
у всіх відділах Кредитової Співки Будучність.

Щоб заплатити кредитною картою,
телефонуйте на число: **416-516-2443.**

Електронний «E-Transfer» на info@homin.ca —
відповідь на Ваше питання має бути «homin».

Якщо у Вас є електронна пошта —
повідомте нам на: info@homin.ca

Дякуємо, що Ви читаете «Гомін України» і
дякуємо за Ваше зрозуміння і підтримку.

Адміністрація «Гомону України»

ОРГАНІЗАЦІЯ УКРАЇНСЬКИХ НАЦІОНАЛІСТІВ: МІСІЯ ЗДІЙСНЕННЯ

Коли у 1929 році делегати Конгресу українських націоналістів приймали рішення про заснування Організації Українських Націоналістів, вони чітко розуміли, що створюють структуру на тривалу перспективу. Не партію, не проект, не угодовську односторонню, а організацію орденського типу, місією якої є здобуття Української Самостійної Соборної Держави. На той час сповнення цієї місії не виглядало чимось фантастичним, адже у пам'яті ще були свіжими спогади про національно-визвольні змагання 1917-21 років, проте творці ОУН тверезо усвідомлювали надзвичайну складність повноцінного звернення поставленої мети.

Безперечно, на віденському Конгресі важко було спрогнозувати точний розвиток подій світової історії і місця у ньому українського визвольного руху: Другу світову війну, «Холодну війну», а згодом розвал більшовицької імперії, проте засновники ОУН готували і себе, і прихильників української справи до викликів поза межами можливого.

Саме про нові виклики та завдання, які стоять перед організованим націоналістичним рухом говорилось на урочистому зібранні у Центрі Національного Відродження імені Степана Бандери, яке було скликане з нагоди 95-ліття від часу створення ОУН та 70-ліття з виходу першого числа її офіційного «Шлях Перемоги».

До присутніх звернулися голови ОУН та Організації Українських Націоналістів (бандерівців) Богдан Червак та Олег Медуніца. Провідники

окреслили дієву сконсолідовану платформу, яка об'єднує обидві гілки Організації в умовах війни і наголосили на відсутності будь-яких принципових протиріч у спільній праці. Учасникам зібрання було представлено легендарний прапор ОУН, виготовлений невдовзі після віденського Конгресу, прапор, який пройшов усі

етапи боротьби, а сьогодні веде у бій нові націоналістичні лави.

В рамках заходу, з нагоди 95-ліття ОУН було нагороджено відзнакою «Бойовий Хрест ОУН» воїна-націоналіста, молодшого сержанта 5-ої окремої штурмової бригади ЗСУ Юрія Сиротюка. Учасників події привітали гості зібрання: колишній

Голова ОУН (б) Андрій Гайдамаха, професор Іван Патриляк, керівник проекту «Свобода народам» Леонтій Шипілов, уповноважений з питань захисту української мови Тарас Кремень, депутат Верховної Ради України 7 та 8 скликань Олег Осуховський та інші поважні запрошені.

«В силу об'єктивних обставин, у часі новітньої української доби не так багато організацій, історія яких вимірюється століттями. Особливо, якщо брати до уваги політичні структури або ж революційні рухи. В цьому контексті Організація Українських Націоналістів посідає виняткове місце і виконує надзвичайну роль, заплативши найвищу ціну – життєву жертву кращих синів і дочок Організації, зокрема, і в умовах сучасної повномасштабної війни.

Євген Коновалець, Степан Бандера, Роман Шухевич, Дмитро Мирон, Дмитро Клячківський, Олег Ольжич, Олена Теліга, Зеновій Красівський, Іван Гавдида, Віктор Гурняк, Василь Кіндрацький, Роман Атаманюк, Василь Капустинський, Олег Юрченко та десятки тисяч інших карних членів ОУН до кінця сповнили першу точку Декалогу Українського Націоналіста. Світла пам'ять про їхній героїчний чин волає про помсту і спонукає до рішучих дій. В першу чергу, на передовій останньої війни з останньою імперією зла, а, водночас, на інших відтинках боротьби за УССД», – наголосив Голова ОУН (б) Олег Медуніца.

Фото: «Український погляд»
Олег Вітвіцький, УІС

«УКРАЇНА НЕ ВТРАТИЛА Б АВДІЇВКУ, ЯКБИ ВЧАСНО ОТРИМАЛА БОЄПРИПАСИ»

Дефіцит озброєння в українських військових призвів до того, що ЗСУ довелося відступити з міста Авдіївка і воно було захоплене росіянами.

Про це заявив міністр закордонних справ України Дмитро Кулеба, повідомляє "РБК-Україна" з посиланням на "CNN".

"Місто Авдіївка не було б втрачене, якби Україна "отримала всі артилерійські боєприпаси, необхідні для його захисту", — заявив Кулеба.

За його словами, люди повинні зрозуміти одну просту річ — ухвалення закону про надання допомоги Україні це важливо, але для того, щоб відправити речі на фронт, потрібен час.

"І поки це рішення ще не ухвалене, плюс врахуйте логістику, весь цей час наші солдати будуть жертвувати своїми життями на передовій, тримаючи оборону проти сил росії, що переважають", — сказав він.

Кулеба зауважив, що єдина причина, з якої українці вимушені жертвувати своїми життями зараз полягає в тому, що "хтось все ще обговорює рішення".

"Я поважаю внутрішню політику США і не буду в неї втручатися, але я просто хочу, щоб усі пам'ятали, що кожен день дебатів в одному місці означає ще одну смерть в іншому місці", — підкреслив він.

За Наталією Кавою,
«РБК-Україна»

*. *. *

"Україна була змушена відступити з Авдіївки після того, як її військові були змушені нормувати боєприпаси через скорочення поставок внаслідок бездіяльності Конгресу, що призвело до перших помітних успіхів Росії за останні місяці", — Президент США Джо Байден.

*. *. *

"Це сталося через бездіяльність Конгресу. І ми попереджали Конгрес, що в разі його бездіяльності Україна зазнає втрат на полі бою, що і сталося", — координатор зі стратегічних комунікацій Ради національної безпеки Білого дому Джон Кірбі.

*. *. *

"Україна не просить війська, вона просто просить техніку і боєприпаси для перемоги в цій війні. У них є велика бойова сила. Нам потрібно дати їм те, що їм потрібно, щоб вони могли перемогти, а ми змогли запобігти відправленню наших військових на війну", — колишній постійний представник США в ООН та кандидатка на виборах президента США Ніккі Гейлі.

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

Ліги Українок Канади, відділу в Торонті
відбудуться

в неділю, 10 березня 2024 р., о годині 1:00 по полудні
в Old Mill Toronto, у залі Westminster
21 Old Mill Road, Toronto

Згідно зі статуттом, якщо на означений час не прибуде
відповідне число присутніх, збори почнуться
півгодини пізніше і рішення зборів будуть правосильні.

Участь членів обов'язкова, гостям раді.

Управа Ліги Українок Канади
відділу в Торонті

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

ЛІГИ УКРАЇНЦІВ КАНАДИ,
відділу в Торонті
відбудуться

у неділю, 10 березня 2024 р., о годині 1:00 по полудні
в Old Mill Toronto, York room
21 Old Mill Road, Toronto

Присутність членів відділу обов'язкова, гостям раді.

Якщо на означений час не прибуде передбачена статуттом
кількість членів, Загальні збори відбудуться півгодини пізніше
при будь-якій кількості присутніх членів.

Управа ЛУК відділу в Торонті

ПОЛЯКИ, НЕВЖЕ І ВИ КАЇНИ?

Тиждень я, українка з польським корінням, німію від побаченого.

Що ви робите, люди?

Де дипломатія? Де здоровий глузд! Як можна було допустити ці оскаженілі натовпи?

Поляки, ви скандуєте, що не підтримуєте українців?

Вам за кайф топтатись по їхньому зерні, зібраному під дулом смерті? Вам краще роль Каїна, аніж Авеля стосовно українців? Вас дістали може і далеко від досконалості частина українських біженців? Ви багато чого не можете зрозуміти в економіці, політиці?

А хіба війна може бути справедливою? Тут думають про блага чи виживання?

Ви скандуєте для рашистської пропаганди ідеальне ПІСО — ми не підтримуємо українців — на відео.

Але тоді на кого сторону стаєте? Тих хто в крові потопив на сто років вашу незалежність?

Хто вирізав вашу Варшаву —

Невже немає кому там вставити клепки, що на ваших почуттях грають! Розумієте, грають як на струнах!

І я вам гарантую, що це вміла робота агентурної сітки впливу спецпропагандистів кремля. І якщо у вас таке — то не сумнівайтесь — ця сітка вже присутня у вас. Як була і є присутня у нас. Невидимо! А потім раз і ось так впливає вже підготовлена нею, як називають в спецслужбах, п'ята колона.

Бо весь цей час, в рф під грифом «совершенно секретно (цілком таємно)» в інститутах їх гру та фсб штампувався новий тип спецвійськ. Називається він — спецпропагандисти. Кожен більш менш чогось вартий журналіст, дипломат, громадський, культурний діяч і навіть священник мав після основної спеціальності здобути ще і цю військову — спецпропагандиста. Там навіть давали спеціалізацію — як, наприклад, вас, поляків, підбурювати, знаходячи слабкі

І тому як можу все життя розвінчую це.

Гебельси рашизму вже у вас, можете не сумніватись, поляки.

Бо кожен фіорер, перед тим, як прийти сам, запускає вперед свої спецвійська зомбування. І вони так вміють вивертати нутро, що найкультурніші нації стають стадами убивць, прихильників геноциду інших націй.

Я не можу повірити, що в польських інститутах громадянського суспільства, які наче всі ці 33 роки наставляли нас європейським цінностям, ці всі дикі лозунги проковтнуть. Вірю, що і ви зрозумієте, що це вже навіть не політика, а підігрування нашому спільному ворогові.

А цим всім «підігрітим», не сумніваюсь, цією агентурною сіткою впливу кремля скандувальникам, які кричать, що не підтримують Україну, хочу відповісти:

— Хоронячи ось так зараз живо нас — ви хороните себе.

А може і виживете, забезпечивши собі місце наглядча в новому Аушвіці. Велика біда, катастрофа, розпочинається з маленької ницості та зради. Запам'ятайте це.

Бо ми свій шлях — воля або смерть вже вибрали! Всі ми, хто тут, в Україні, стоїмо до кінця. За нас і за вас.

Дітьми своїми платимо, цвіт нації в землю втоптуєм! Дня не знали, що таке без сирен тривоги і біди.

Україна зазнала сьогодні вже більше руйнувань від рашистського фашизму, аніж гітлерівського! І потрібно 757 років, щоб знешкодити нашу землю повністю від смертоносних мін рашизму!

І кожне місто та село має вже свій цвинтар кращих із кращих, які прийняли бій із комуністичною чекістською чумою.

А ви, хто зараз кричить, що він проти нас, зафільмуйте гарно ці спогади в угоду рашистському фіореру. Після нового Нюрнбергу розкажете своїм дітям і онукам, як підтримували катів навіть не мого, свого народу.

З повагою до поляків, які в цей страшний час з Україною!

Фото: «Главком»,

Тетяна Редько,
заслужений журналіст
України

БЛОКАДА УКРАЇНСЬКОГО ЗБІЖЖЯ: ПОЛЬЩА ПРОПУСКАЄ ЗЕРНО З РФ У ВЕЛИКИХ ОБСЯГАХ

росія завезла до Польщі понад 11 млн. тонн зерна.

Польські фермери активно блокують ввезення до їхньої країни українського зерна. Однак, росія, за період 2022-2023 років завезла до Польщі 12 млн. тонн зерна. При цьому українського зерна зайшло до країни в обсягу лише 4,3 млн. тонн.

Про це пише Центр протидії дезінформації РНБО. "Скільки ввезено російського зерна до Польщі за період 2022-2023 року? 12 мільйонів тонн. Скільки ввезла Україна мільйонів тонн — 4,3", — заявила очільниця департаменту збору та моніторингу дезінформації ЦПД Аліна Бондарчук.

Вона також додала, що акції фермерів у Польщі фінансує саме кремль.

«Все буде Україна»

СТОЛТЕНБЕРГ ПОЯСНИВ, ЗА ЯКИХ УМОВ УКРАЇНА МОЖЕ БИТИ З F-16 ПО РОСІЇ

Відповідно до міжнародного права Україна може завдавати ударів з F-16 по військових цілях на території росії, проте це питання вирішуватимуть країни, що постачають українським Збройним силам авіацію. Про це у середу, 21 лютого, сказав генеральний секретар НАТО Єнс Столтенберг, пише "Голос Америки".

Столтенберг додав, що "у різних союзників — дещо різна політика щодо цього".

"Але загалом... це збройна агресія росії проти України з грубим порушенням міжнародного права. А за міжнародним законодавством, Україна має право на самооборону. І це включає також завдання ударів по законних військових цілях — російських військових цілях за межами України. Це міжнародне право", — підкреслив генеральний секретар НАТО.

Говорячи про відправку винищувачів в Україну, Столтенберг наголосив, що союзники дослухуватимуться до фахівців, аби визначити готовність F-16 до відправки.

"Неможливо точно сказати, коли, тому що це дилема. Ми всі хочемо, щоб F-16 були там якомога раніше. При цьому, звичайно, ефект від F-16 буде тим сильнішим і кращим, чим більш навчені та підготовлені будуть пілоти. І не лише вони, а й технічне обслуговування, персонал і всі системи підтримки, які мають бути в наявності", — сказав Столтенберг.

Перша група українських пілотів, яка складатиметься з чотирьох осіб, закінчить програму навчання на літаках F-16 вже до літа 2024 року.

Фото: «Слово і Діло»

Елена Расенко, «Кореспондент»

«путін, наведи порядок з Україною та Брюсселем, і з нашим керівництвом». З таким банером та з прапором срср страйкують польські фермери на тракторах та автах.

Фото: «Дзеркало тижня»

жінок і дітей і нечуваним терором вимусив здатись?

Хто зараз відкрито через карлсона цинічно заявляє, що винні ви, поляки, а не гітлер, що на вас напав?

Хто розчленував вас пактом Молотова-Ріббентропа?

Хто підло розстріляв в Катині ваших синів — 21,857 офіцерів, які повірили, що в рашистів є честь?

Хто посадив вас на голку комуністичної диктатури? Хто знаєте куди відправив вам літак із керівництвом держави? Вашим Президентом, його дружиною і видатними діячами вашого життя?

сторони, підігрівати незадоволення ваше.

Ось ці невидимі павуки вже давно під образом офіційних професій і в ризах святош, просто емігрантів заїхали до вас і шукали — де кого, коли і як збурити та налаштувати.

І плутали, плутали свої сітки. В політиці, церкві, скрізь... А коли їм впливають для вербовки і розкручування мільярди з бензоколонки? Наприклад, в Україні перед війною для цього завезли 5 млрд. у. о.? Повірте, бажаючі знайдуться.

— Ні, ми не такі? Та як ви смієте? — Скажете ви. Так, смію, бо знаю цю кухню з середини.

КІЛЬКОМА РЯДКАМИ

- Від початку широкомасштабного російського вторгнення 4,100 українців було евакуйовано на лікування за кордон. Серед країн-лідерів, куди проводились евакуації за останні місяці:
Німеччина — 39 осіб;
Норвегія — 25 осіб;
Латвія — 25 осіб.
- Українські військові, які перебували в російському полоні, під час спілкування з правозахисниками вказували на те, що представники міжнародних організацій, зокрема Міжнародного комітету Червоного Хреста, не відвідували їх під час перебування в місцях несвободи.
- На 87-му році відійшов у вічність правозахисник, громадський діяч, дисидент, радянський політв'язень, Герой України Степан Хмара.
- Канада приєднається до ініціативи Чехії і виділить 30 млн. доларів на закупівлю боєприпасів для України поза межами НАТО.
- Уряд Великої Британії запровадив санкції проти шести людей – керівників у колонії, де помер російський опозиціонер Олексій Навальний.
- росія тримає на території України 470-тисячне угруповання сухопутних військ. Про це повідомив заступник начальника Головного управління розвідки України Міністерства оборони України генерал-майор Вадим Скібіцький.
- Іран погодився передати росії близько 400 ракет класу «земля — земля». Вони можуть уражати цілі на відстані від 300 до 700 кілометрів. За даними джерел «Reuters», відбулося вже щонайменше чотири поставки іранських ракет. Частина з них доправили кораблями через Каспійське море, решту — літаком. Один з іранських співрозмовників аґентства заявив, що таких поставок буде ще більше: «Немає причин це приховувати. Нам дозволено експортувати зброю в будь-яку країну, яку ми забажаємо».
- Парламент Німеччини ухвалив рішення рекомендувати німецькому уряду надати Україні далекобійну зброю.
- ООН верифікувала 10,582 загиблих цивільних в Україні через аґресію рф, але каже, що реальна кількість є «набагато вищою».
- Понад 14 мільйонів українців вимушено покинули свої домівки через війну: Міжнародна організація з міграції.
- З прводу другої річниці з початку повномасштабної військової аґресії росії проти України Італія випустила пам'ятну медаль «Два роки опору України».
- «Перша в ЄС». Сейм Латвії в четвер, 22 лютого, у двох читаннях ухвалив постанову про заборону імпорту російської та білоруської сільськогосподарської продукції до липня 2025 року.
- Великобританія інвестує 4,5 млрд. фунтів стерлінгів у безпілотники для своїх збройних сил. “Війна в Україні стала інкубатором для нових способів ведення війни, і ми повинні вивчити і впровадити ці важкі уроки. Швидка здатність розробляти й модернізувати системи без екіпажів буде ключовим фактором для отримання переваги на полі бою... Зрештою, йдеться про засвоєння уроків з українського фронту”, — зазначив міністр оборонних закупівель Джеймс Картлідж.
- Іспанські спецслужби переконані, що саме росія відповідала за вбивство пілота Максима Кузьміна, який у серпні 2023 року перегнав гелікоптер Mi-8 на територію України. У жовтні 2023 року стало відомо, що Головному розвідувальному управлінню росії наказали ліквідувати Кузьміна, який перейшов на бік України під час операції ГУР МО “Синиця”.
- Група американських законодавців «Республіканці за Україну» запустила мільйонну рекламну кампанію, яка закликає членів Палати представників Конґресу США підтримати петицію про звільнення спікера Майка Джонсона – щоб ухвалити законопроект щодо військової допомоги Україні, який був схвалений Сенатом і який Джонсон відмовився винести на голосування та оголосив про відпустку до 28 лютого.

Фундація Будучність

Фундація Будучність - зростає, розвивається і діє згідно сучасних потреб нашої громади, але має впевнену візію на майбутнє.

Кожна пожертва, спрямована на підтримку громадських, культурних, історичних та освітніх зусиль в Канаді, є важливим знаком довіри і підтримки діяльності нашої Фундації.

2282 Bloor Street West, Toronto, Ontario M6S 1N9 Phone: (416) 763-3388 Fax: (416) 763-4512 Website: bcufoundation.com

МИ ПІДТРИМУЄМО

Історичні проекти та культурні заходи

Медичні та гуманітарні проекти

Важливі видання

Документальні фільми

Концерти та музичні записи

Молодь та спорт

Освітні, наукові, дослідницькі публікації та виставки

Громадські заходи, конференції, семінари

Проекти, направлені на зміцнення добробуту українців

Дивіться Forum TV!

Рекламуйтеся або станьте спонсором частини програми!

OMNI 1 - ON
субота - 8 PM
вівторок - 11 PM*
субота - 7 AM*

OMNI - AB
неділя - 8 AM

OMNI - BC
неділя - 8 AM

*Повторення

Дивіться програму по всій Канаді на телеканалі OMNI!

 ForumTV Canada

 @ForumTVCanada

www.forumtv.ca | TEL: 416-572-8255 | info@forumtv.ca

ПІСНЯ УКРАЇНИ

РАДІОПРОГРАМА

SONG OF UKRAINE

РЕДАКТОР ТА ВЕДУЧА НАТАЛКА ПОПОВИЧ

Новини, події, вітання та пісні на замовлення
З понеділка до п'ятниці 7:30 вечора на хвилі 1320AM
В прямому ефірі www.cjmr1320.ca

Song Of Ukraine, 9 Plastics Ave, Etobicoke ON M8Z 4B6
Телефон редакції: 416-572-8251
Email: sou.radio@gmail.com
Facebook: facebook.com/SOFUradio

"Homin Ukrainy" Publishing Co. Ltd. 9 Plastics Ave., Toronto, Ont. M8Z 4B6

Tel.: (416) 516-2443 Fax: (416) 516-4033
e-mail: homin@on.aibn.com
Суспільно-політичний тижневик
Видає Видавнича Спілка "Гомін України"
з обм. пор. у Торонті Онтаріо Канада.
Виходить щовівторка (46 разів в році)

«Гомін України» – орган Українських Державницьких Організацій Канади

Голова редакційної колегії – д-р Олег Романишин
Редактор газети – Оксана Соколик

РІЧНА ПЕРЕДПЛАТА
YEARLY SUBSCRIPTION

PUBLICATION MAIL
Канада: \$75 Canada: \$75

STANDARD MAIL
Канада: \$100 3CA: \$120 USD міжнародні: \$250
Canada: \$100 USA: \$120 USD international: \$250

Редакція не повертає надісланих матеріалів і не веде листування в їх справі, застерігає право їх скорочувати та справляти. Статті, підписані прізвищем чи ініціалами, не є обов'язково висловом становища редакції. У матеріалах з України збережено правопис оригіналу. Оголошення до кожного чергового числа приймаємо телефоном або письмово до П'ЯТНИЦІ, год. 1:00 по пол. За зміст оголошеня редакція не відповідає. Річники "Гомону України" та англomовного додатку "Ukrainian Echo" можна замовляти в електронному форматі.

Tel.: 416-516-2443

e-mail: homin@on.aibn.com

www.homin.ca

Поле битви – Україна: шляхом зв'язки і боротьби

Сторінка спонсорована Фондацією Будучність - BCU Foundation

БОРОТЬБА СОВЕТСЬКИХ СПЕЦСЛУЖБ ПРОТИ УКРАЇНСЬКИХ НАЦІОНАЛІСТІВ НА ХМЕЛЬНИЧЧИНІ У ПЕРШІ РОКИ РЕСОВЕТИЗАЦІЇ

(Закінчення)

Юрій Щур

Діяльність підпілля ОУН на теренах Наддніпрянської України займала одне з центрових місць у спеціальних повідомленнях МГБ, які надсилалися до Москви. Советські спецслужби цілком серйозно відносилися до проблеми боротьби з українським націоналізмом, тому все фіксували досить ретельно. Завдяки цьому, зокрема, сьогодні ми маємо можливість дізнатися різні аспекти діяльності борців за волю України.

В одному з таких донесень, на початку січня 1950 року на ім'я начальника 2-го головного управління МГБ ССР (контррозвідка) генерал-майора Є. Пітовранова було описано спецоперацію з пошуку та ліквідації типографії Кам'янець-Подільського окружного проводу ОУН (на

накладів різноманітної літератури та листівок, які низовими ланками активно поширювалися серед населення ряду районів Тернопільської, Станіславської (Івано-Франківської), Кам'янець-Подільської (Хмельницької), Житомирської, Вінницької та Київської областей. Зокрема, у 1949 році було виготовлено 79 видів брошур й листівок у кількості більш ніж 12 ти-

території сучасної Хмельницької області).

Співробітники МГБ зауважили, що на території ряду районів Тернопільської (Скала-Подільського, Борщівського, Гусятинського) та Кам'янець-Подільської (Орининського, Чемеровецького, Кам'янець-Подільського) областей тривалий час діяв Кам'янець-Подільський окружний провід ОУН чисельністю 16 осіб на чолі з Григорієм Левчуком («Гомоном», він же «Жбан»). Оунівці, які перебували у підпорядкуванні окружного проводу лише у 1949 році на території зазначених районів Тернопільської області здійснили 14 акцій, під час яких було знищено 13 советських активістів.

Поруч із цим, окружний провід мав у своєму користуванні підпільну типографію, зашифровану назвою «Наступ» (у документах також згадувалися інші назви: «ім. Ярослава Старуха», «ім. Симона Петлюри»). Тут продукувалася значна кількість

сяч екземплярів, з яких до 8 тисяч було поширено.

Для розшуку й ліквідації Кам'янець-Подільського окружного проводу ОУН в жовтні 1949 року, за вказівкою МГБ ССР, було створено міжобласну чекістсько-військову групу з досвідчених оперативних працівників УМГБ Кам'янець-Подільської та Тернопільської областей й солдатів військ МГБ. Станом на грудень того ж року групі вдалося ліквідувати 10-х членів проводу, серед них і «Гомона». Але типографія залишалася невиявленою й продовжувала свою діяльність.

Під час проведення подальших агентурно-оперативних заходів, на початку грудня 1949 року групою советських агентів-бойовиків був затриманий й допитаний житель Скали-Подільської Володимир Тарнавський, який був рідним братом одного з діючих членів окружного проводу «Романа». Не підозрюючи, що перед ним агенти МГБ, затриманий розповів

про свої зв'язки з «Романом», якому він неодноразово возив продукти в ліс біля села П'ятничани Орининського (Чемеровецького) району. Крім того, Тарнавський розповів, що в цьому селі є бункер в якому знаходиться типографія, про яку він знав від брата. Та конкретного місця, де знаходилася типографія, Тарнавський не знав.

Не зважаючи на те, що адреса місця знаходження типографії так і не була названа, під час допиту псевдо-оунівцями, Тарнавський надав значну кількість уточнюючих даних, які дозволяли організувати цілеспрямований пошук типографії. Зокрема, було встановлено, що бункер, в якому знаходиться типографія, утримує жінка. У неї була німецька вівчарка, яка випадково виявила віддушину від бункера, у зв'язку із чим собаку прийшлося вбити. Але на подвір'ї залишилося проживати цуценя. Крім того, Тарнавський повідомив, що одного разу на вимогу «Романа» організував пошиття жіночих чобіт зі шкіри для утримувача бункера. Детальний опис чобіт також було залучено до справи.

Перевіреній агентурі МГБ та зовнішній розвідці було надано опис чобіт утримувача оунівського бункера із завданням вести її розшук на ринках, станціях й інших місцях скупчення людей. Паралельно з цим, агентурі, яка обслуговувала село П'ятни-

чани, було доручено з'ясувати, хто з місцевих жителів мав німецьку вівчарку, або в кого на подвір'ї є таке цуценя.

Під час розшуку, однією з груп оперативного стеження на ринку міста Скала-Подільська були зафіксовані чоботи, на які надійшло орієнтування, а їх власниця взята під нагляд й супроводжена до тих так П'ятничан. Було встановлено, що цією жінкою є колгоспниця Глікерія Васильковська, 1923 року народження. Про неї було відомо, що після повернення советської влади пішла на службу до Червоної армії, а 1947 року повернулася додому. Її батько у 1934 році був заарештований та засуджений за контрабанду й додому більше не повертався. Мати незадовго до початку війни отримала 6 років за кримінальною статтею, а з ув'язнення була звільнена німцями.

Для розробки Васильковської серед її близького оточення був завербований агент «Вольський». Він же невдовзі й повідомив, що Васильковські мали вівчарку, яка нещодавно зникла, а залишилося піврічне цуценя.

Таким чином, співробітникам МГБ стало зрозуміло, що бункер з типографією знаходиться у будинку Васильковської. Виходячи із цього, було розроблено план операції з вилучення типографії та захоплення (або ліквідації) оунівців, які її обслуговували.

На світанку 26 грудня 1949 року чекістсько-військова група непомітно підійшла до будинку Васильковських й оточила його. Під час обшуку в кутку нежитлої кімнати, під картоплею, було виявлено люк – вхід до типографії. Двоє членів ОУН, які перебували усередині, відмовилися здаватися й відкрили вогонь. В результаті перестрілки загинув керівник технічної ланки окружного про-

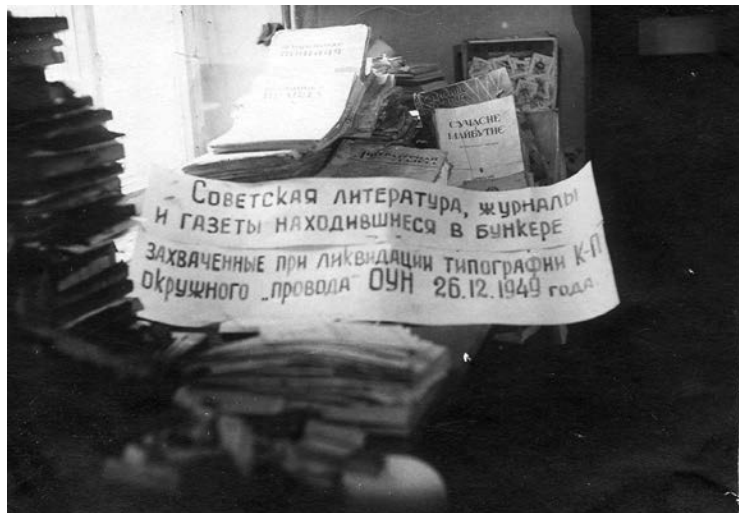
Михайлина Голіната

воду Володимир Гнибіда («Богдан»), а секретар-друкарка окружного проводу **Михайлина Голіната** (з документами на ім'я Лесі Мисак, на псевдо «Тамара») була поранена й захоплена. Глікерія Васильковська та її мати Ксенія також були заарештовані.

У важкому стані Голінату було доправлено до Орининської лікарні, де їй надали першу медичну допомогу. Усвідомлюючи безвихідність свого становища, Михайлина Голіната вночі розірвала операційну рану і, стікаючи кров'ю, померла. Підпільниця було лише 22 роки.

В криївці-типографії було вилучено: 2 ручних кулемети, автомат, 3 пістолети, 5 гранат, набой, 2 друкарські машинки, типографське обладнання (друкарський станок, 5 кг шрифту, 39 кліше для листівок, декілька кілограмів чистого паперу, фарба), радіоприймач, фото прилади, близько 10 тисяч екземплярів листівок й велика кількість внутрішнього листування підпілля. Зокрема: лист крайового проводу «Поділля» з подякою учасникам технічної ланки Кам'янець-Подільського окружного проводу за активну роботу з виготовлення націоналістичної літератури й листівок; записи відомостей про керівних партійних та советських працівників тодішньої Ворошиловградської (Луганської) області, про кількість в цій області шахтних партійних організацій, партійних груп й комуністів в них, виробничі потужності окремих шахт й заводів тощо.

Як з'ясували советські спецслужби, друкарня Кам'янець-Подільського окружного проводу діяла з 1946 року та використовувала різні кліше. Наприклад, у 1946-му – 16 кліше, 1947-му – 13, 1948-му – 23 і в 1949-му –

ОЛЕГ МЕДУНИЦЯ: ВІРИМО В ПЕРЕМОГУ УКРАЇНИ Й РОБИМО ВСЕ ЗАДЛЯ ЦЬОГО

Вже рік як Організацію Українських Націоналістів очолює сумчанин Олег Медуніця. А от корені його роду тягнуться до нас на Роменщину – у Глинськ, де мешкали його дідусь і бабуса. Тож до вашої уваги інтерв'ю із земляком і непересічною особистістю.

— Ви людина із надзвичайно яскраво вираженим почуттям патріотизму. Дехто ще до сих пір не може позбутися радянщини в головах, а Ви плекали свою національну ідентичність ще тоді, коли це означало «йти проти течії».

— На той час у Сумах уже не було взагалі ні українських шкіл, навіть класів українських, ні українських дитячих садочків, і навіть у моєму рідному педагогічному інституті так само викладання більшості дисциплін велось російською. Попри це все у Сумській області і у Сумах зокрема, і тут, у Ромнах, більшість населення було українцями, етнічними українцями, а генетичну пам'ять не можна просто так витравити через одне-два покоління.

Я завжди приїжджав у Ромни, у Глинськ, де пройшло моє дитинство. Спілкувався з дідусем і бабусею. Тому наші національні традиції збереглися і передалися у нашій місцевості через родинне виховання, через родинні традиційні цінності. Українці завжди родичалися. І це була та сфера, куди держава і комуністичний пропагандистський апарат не мали доступу. І як тільки радянський союз захитався, як тільки з радянського союзу почали відокремлюватися спочатку країни Балтії, відновлювати свою незалежність, яку вони втратили після радянської окупації, почався ріст національних почуттів, національної ідентичності в Україні. Це більше було у Західній Україні, але і тут теж.

Мені потрапили до рук книги з історії України, підпільні видання, різні «самдруківські» газети, що вже тоді були доступні. І під впливом цих матеріалів, насамперед про діяльність українських націоналістів як організації, що була фактично найбільш послідовною силою, котра будь-якими засобами здобувала українську незалежність, група молодих людей створила у Сумах організацію, яка називалася Спілка Незалежної Української Молоді, що за мету поставила здобуття української держави, хоча це було ще у 1989 році. Далі у цій організації утвердилася моя політична позиція.

— До речі, Ви згадали про 1989 рік. Я хотів би запитати про 90-ті. Наскільки я знаю, Ви брали участь у Революції на граніті. Розкажіть, будь ласка, чим саме Ви займалися протягом тих знакових 16 днів? Які наслідки цієї революції найважливіші?

— Я брав участь у всіх революціях, які були в Україні, і навіть до того, як Україна постала. Ще до широкомасштабного вторгнення росія робила спроби створити своїх політичних сателітів тут, в Україні. Дестабілізувати ситуацію, зробити нас залежними від москви в різний спосіб: через фальсифікацію виборів, надання переваг своїм політичним силам, через придушення волевиявлення і демократії.

Перша революція фактично – це була Революція на граніті. Я був одним із тих, хто організував її від Сумської області. Був одним із тих, хто поїхали у Київ і там голодували

на Майдані у 90-му. Потім, коли ми повернулись, у Сумах ми робили різні заходи: страйки, маніфестації. Звичайно, система опиралася, звичайно, було КГБ, яке за усіма слідкувало. Були обкоми, райкоми партії та відповідні відділи, що намагалися нам протидіяти. Була преса комуністична, яка писала про нас різні паківлі, що ми найняті ЦРУ, що це все деструктивна діяльність. Наприклад, 7 листопада тоді у радянському союзі було державне свято – день «Октябрьской социалистической революции» і були маніфестації. Ми цим маніфестаціям перешкоджали, зробили «труну» з Леніним. Поклали туди бюст Леніна, насипали газети «Ленінська правда» і поклали до пам'ятника Леніна в Сумах. Потім проти нас порушили кримінальну справу, нас судили, правда, притягнули нас лише до адміністративної відповідальності, бо за нами була велика кількість людей.

Зрештою, ми не були якоюсь малою групою, ми постійно збільшували кількість членів Спілки Незалежної Української Молоді. Коли багато мішеней, то репресивному апарату важко з ними всіма боротися.

— Що Ви відчували, коли почалася повномасштабна російсько-українська війна, і що найперше почали робити?

— Для нас російсько-українська війна почалася дуже давно. Тобто ми ніколи не сумнівалися, що цей момент настане, що вони захочуть нас повністю знищити як державу і націю. Це відбулося для когось, можливо, 24 лютого 2022-го, для нас це сталося набагато раніше.

Пригадаймо ті провокації, які були раніше. Наприклад на Тузлі, коли вони будували так звану греблю. Їхня агентура у Криму та на Донбасі, зокрема різні громадські організації, які вони підтримували, що виступали з відверто антидержавними гаслами. Тому для мене ця війна почалася дуже давно. Тож я у парламенті, і до парламенту, і після парламенту завжди вносив різні ініціативи, які б укріплювали нашу спроможність як держави, нашу обороноздатність, наше посилення на мовному і духовному фронтах. І сьогодні бачу, що ми діяли правильно, хоча часто нам не давали цього робити, нас як націоналістів в українській державі намагалися дискредитувати відвертими російськими наративами, що ми прихильники фашизму, тоталітаризму, що ми антисеміти, що наші попередники прислужники Гітлера... Це все було майже у кожному медіа, особливо у Криму і на Донбасі.

На телеканалах були з «руського міра» заходи, георгіївські стрічки, вшанування «спасібо деду за победу» тощо. Ми з цим боролися. Якби нас тоді підтримало більше українців, якби ми тоді отримали більшу допомогу від суспільства з нашими ідеями, то, думаю, не було б широкомасштабного вторгнення, путін побоявся би сюди наступати.

— Яка змінилася діяльність Організації Українських Націоналістів з приходом ворога на нашу землю?

— Організація воює разом із дер-

жавою, і наша місія допоміжна для української держави. Тому більшість членів нашої організації на війні або є волонтерами і вся наша робота спрямована на нашу майбутню перемогу.

Що це за робота? Насамперед волонтерська, бо ми, не чекаючи цієї війни, 50 років тому створили Фонд оборони України і збирали гроші. Його створив Ярослав Стецько. Ми активізували Антибільшовицький Блок Народів, точніше Антиімперський Блок Народів, як зараз називаємо. Це міжнародна організація, що займається розвалом росії із середини.

Ми переконані у тому, що перемога може бути тільки тоді, коли народи, поневолені російською федерацією, отримають свою незалежність. У нас дуже широка комунікація з представниками цих народів, які виконують військову місію. Створені у нас Сибірський батальйон, Татарський підрозділ, Чеченський, Інгуський, Білоруський. На підході ще деякі представники поневолених росією народів, які готові взяти зброю. А ми таку організацію створили, вдумайтесь, у 1943 році на Волині. Ми створили блок народів із представниками різних національностей, поневолених радянським союзом. І всі оці 80 років ми вели боротьбу проти радянського союзу, що зрештою призвело до його розпаду. Зараз ми ведемо роботу, щоб розпалася росія.

У нас є інформаційний проект АБН, де ми говоримо правду про те, що відбувається у росії, про те, як москва руками поневолених народів намагається вбити Україну. Там просто колосальна кількість загиблих по відношенню до етнічних росіян серед цих народів. І буряти, і калмики, і тувинці, і якути. Ті народи, особливо із Сибіру центрального та східного, з яких росія висмоктує кров, вона їх знищує. Про це ми зараз ведемо розмову. Це частина нашої роботи.

Ну і інша частина роботи, третя складова наша важлива, це інформаційна. Ми, як організація із цінностями, організація виховного типу, бо ми завжди виховували своїх членів, намагалися їх підтягувати, готували їх до боротьби. Тобто членів нашої організації не треба ТЦК ловити – вони пішли добровольцями на війну. Наші люди вмотивовані, ми хочемо, щоб більшість українських воїнів, громадян такими були, щоб вони розуміли, що це за історія із широкомасштабним вторгненням. Для цього ми, наприклад, перевидали класиків українського націоналізму: Бандеру, Липу, Стецька, Ленкавського... Зробили ці матеріали масовими, передаємо їх у бібліотеки та військові частини, продовжуємо видавати нашу газету «Шлях Перемоги», яку заснував Степан Бандера. Тобто оця наша діяльність покликана укріпити дух української нації у цей непростий момент.

— Ви говорили про розвал росії. Як вважаєте, це реальна перспектива?

— Це треба робити, і це реальна перспектива. Розуміє нас у цьому Захід? Не розуміє. Бо дехто говорить: «Захід на це не погодиться, бо у росії ядерна зброя». Захід не погоджувався

і на розпад радянського союзу. Ми пам'ятаємо, коли у Київ приїжджав президент Буш і говорив, що він проти того, щоб Україна отримала незалежність: «Ми вам дамо мову, автономію, але не робіть своєї держави». І тому нам своє робити.

Є представники поневолених росією націй, народів. Вони борються за демократію, свою незалежність, за виживання цих націй. Бо вони прекрасно розуміють, що на Україні справа не закінчиться. Згадайте, навіть після розвалу радянського союзу, ментально росія Придністров'я спровокувала, в Абхазії окупувала, потім були Південна Осетія, Чечня, Сирія... От зараз – Україна. Вони не зупиняться, це вічний процес війни. Імперія живе, поки воює. Тож ми говоримо: якщо ви не хочете, щоб ваші діти помирилися у Сирії чи в Україні, боріться за створення своєї держави. Ми намагаємося це донести до поневолених народів і націй за допомогою їхніх представників. Та ж Якутія більша, ніж Франція, хоча якутів і небагато.

росію дуже важко як військову потугу перемогти, ми це бачимо. Як би санкції не працювали, вони самовідновлюються, обмежують внутрішнє споживання, не підвищують пенсії, зарплати, відправили всі ресурси, які зменшуються, для військово-промислового комплексу. Вони зараз більше виробляють ракет, танків, різного військового обладнання, ніж на початку агресії в Україну. Але це знекровлює цю країну і ті народи, які там всередині, і ми маємо оце їм говорити.

— Що побажаєте землякам на майбутнє?

— Усвідомлення того, що ми велика нація. Наведу один приклад: я багато разів був за кордоном і дуже показове ставлення до українців у Канаді. Фактично у критичних кліматичних умовах українці почали вирощувати збіжжя, тому вони на нас дивляться як на суперлюдей. І насправді ми велична нація. Весь світ зараз дивиться на українців, весь світ дивиться на те, як ми боремося проти чисельнішого, хитрішого, сильнішого ворога та як ми його стримуємо.

Тому я хотів би побажати українцям, щоб ми цю перевагу реалізували, щоб ми утвердилися, як нація. Якщо нація буде сильна духом – буде сильна держава, і тоді буде перспектива для наших дітей, онуків на цій землі. Якщо ні, якщо ми здамося, зневірюмося, то це шлях до поразки.

путін намагається захопити нас повністю. Якщо ми зараз підпишемо мирну угоду і зупинимося там, де ми є, то це значить, що через декілька років ми отримаємо ще сильніший удар. Це всі розуміють, і путін цього не приховує. Тому нам треба вистояти, зберігати внутрішню стійкість, силу для того, щоб далі робити спротив. Просто не буде, можливо, буде ще гірше, але нам треба стояти на своєму і зберігати цю стійкість.

Якщо ми будемо міцні духом, ми переможемо у цій війні.

Спілкувався Ярослав КРАВЧЕНКО
«Вісті Роменщини»
16 лютого 2024 р.

ЛІКВІДАЦІЯ РОСІЙСЬКОЇ ІМПЕРІЇ: СПРОБА ПРАКТИЧНОГО ОГЛЯДУ

(Доповідь на XI Бандерівських читаннях)

Глобальна зміна системи міжнародних відносин, яка була спричинена політикою та агресією російської федерації, а також її країн-партнерів, призвела до необхідності створення нових стратегій. Вони полягають у принципово нових підходах до національної безпеки практично усіх держав світу, що будуть вимушені збільшити не тільки кількість видатків на ВПК та утримання збройних сил, але й поставитися прагматичніше до нових безпекових загроз.

У зв'язку з цими глобальними тенденціями, а також масштабною війною росії проти України, центральним стає питання ліквідації російської імперії, зменшення впливу її союзників та створення нового безпечного простору на теренах постросії.

Перше і нагальне питання озвучив Роман Бжеський одразу після закінчення Другої світової війни, коли підкреслив необхідність роботи з уявленнями про російську імперію як центральну проблему: «Той, хто трактує російську імперію, як національну цілість, хто, борючись з режимом, намагається зберегти панівну роль московського народу і з ним, як з паном тих просторів, хоче вести розмови, той збільшує число своїх ворогів з 80 до 200 мільйонів, і за всякого розвитку подій забезпечує постійність московської небезпеки для волі народів Землі».

Прагматичний підхід вимагає від усіх, хто зацікавлений у створенні безпечного простору, принципової зміни дефінітивного апарату, оскільки численні групи російських псевдолібералів та псевдомократів, які покинули країну, залишаються прихильниками імперського курсу – не тільки в питаннях щодо України, а насамперед у питаннях неможливості та неприйнятності розподілу росії на незалежні регіони та незалежні національні держави пригноблених народів. Водночас пропаганда ліберальних імперських кіл посилює традиційні страхи еліт ЄС та США, які з часу розпаду сср були під впливом російської пропаганди, що пророкувала якщо не ядерне протистояння між колишніми республіками, то сценарії, схожі на війну в колишній Югославії.

Показово, що умовою визнання США незалежності України, Казахстану, Білорусі була відмова від ядерної зброї. Таку вимогу поставила адміністрація Білого Дому, який був заскочений постановом незалежних держав, адже очікував підписання Союзного Договору. Навіть перед dokonаними фактами про постанову нової геополітичної реальності та смерті сср, російську імперію до останнього сприймали як цілісність, в якій москва, як імперський центр, має відігравати провідну роль.

Деконструкція російської імперії має починатися з чіткого усвідомлення, що будь-яка російська «опозиція» чи «влада» може піти тільки на тактичні відступи у своїй національній політиці до колонізованих територій або народів, бо такі відступи дозволяв генерал Корнілов,

Владімір Ленін чи Борис Єльцин. Що більше українські речники та партнери публічно говоритимуть про неприпустимість статус-кво для російської імперії, а також шукатимуть тимчасових або постійних союзників з-поміж колонізованих регіонів та народів, то імовірнішим є викриття агентів російської імперії на Заході і наближення часу, коли ідея розподілу росії стане справжньою формою перемоги України та її союзників.

Спостерігаючи за Заходом в перші роки Холодної війни, вже згадуваний Роман Бжеський відчайдушно підсумовував, що саме утопічне сприйняття російської білої та червоної імперії призвело до страшних наслідків для всього світу: «Коли б Захід звільнився від ілюзій та оман, коли б поборов силу інерції – зрозумів би, що для Заходу, для врятування західної цивілізації – коли б не було сепаратизму поневолених москвинами народів – то треба б було його вигадати!».

Другим центральним питанням є підтримка та розвиток незалежницьких течій та рухів, які б не визнавали владу москви, закликали б відмовитися від участі у війні проти України та послідовно стояли б на позиціях повної незалежності регіонів та народів від імперського центру та його інтересів.

Надмірні очікування української влади від незалежницьких та регіональних рухів постійно підривають діалог з цими групами, зокрема через такі фактори:

- а) нерозуміння стану еліт та представників поневолених народів;
- б) відверте небажання державних речників залучати представників поневолених народів до участі в лавах Сил оборони України;
- в) відсутність стратегії роботи з середовищами незалежницьких груп та непослідовність позиції органів державної влади.

Фактично єдиним відчутним досягненням українського парламенту стало визнання уряду Чеченської Республіки Ічкерія на чолі з Ахмедом Закаєвим, а також ухвалення постанови про визнання геноциду чеченського народу та незалежності Чеченської Республіки Ічкерія.

Однак, якщо говорити про аналогічну постанову про визнання геноциду черкеського народу, внесена на розгляд у травні 2022 року (а це вже 4-й документ за чергою з 2014

року), спроби актуалізувати цей процес наштовхуються на незрозумілі перепони. У грудні 2023 року була зареєстрована постанова про визнання геноциду інгуського народу, дуже хочеться сподіватися, що його доля буде кращою, ніж постанови про визнання черкеського геноциду.

Українська держава не може взяти на себе ресурсне забезпечення незалежницьких груп і послідовно намагається вести роботу лише з окремими з них, таким чином визначаючи їх як провідні. Тому окреслимо першочергові завдання, які можна виконати, цілком покладаючись на наші ресурси та можливості союзників:

- Поширення інформації про незалежницькі течії та групи на всіх можливих платформах, в тому числі і насамперед серед еліт США та Європи;
- Постійний моніторинг ситуації в російській імперії, поширення історій про етнізований нижчий клас мільйонів мігрантів з Центральної Азії та пригноблений стан колонізованих регіонів та народів;
- Тиск на органи влади в Україні та вимога визнати історичні геноциди поневолених росією народів;
- Встановлення раціональних, практичних задач для середовищ незалежницьких та регіоналістських груп, які покликані розв'язувати стратегічні питання, а не поточну роботу окремих структур на межі з самогубством;
- Максимально розширити базу взаємодії з представниками поневолених народів та регіоналістських груп, оскільки свідоме звуження бази контактів призведе до звуження поглядів та зменшення можливостей;
- Формування погляду на перемогу України як на факт, після якого постане регіональний лідер, який не лише протистоятиме російській імперії з метою утримання власної державності, а буде повноцінним центром антиколоніальної боротьби з російською імперією та її союзниками.

Здатність України до формування справжнього, а не проміжного образу української перемоги має виходити з розуміння методу війни, що його сформулював ще Карл фон Клаузевіц: «Метою війни може бути поразка ворога, тобто його політичне

знищення чи позбавлення можливості чинити опір, що змусило б його підписати будь-який мир, або ж метою війни можуть бути деякі завоювання поблизу кордонів своєї держави, щоб утримати їх за собою чи скористатися ними як запорукою під час укладення миру». Виходячи з об'єктивного браку ресурсів та повільного прокидання європейських та американських партнерів, ми не можемо поклатися на жоден проміжний результат перемоги, який не змінює карти росії.

Враховуючи те, що війна є лише частиною політичних відносин між країнами, постає питання, наскільки готові українські політичні еліти, а також громадянське суспільство, прийняти потребу участі в деколонізації та деімперіалізації російської держави?

Можна вітати створення спеціальної комісії у Верховній Раді, однак без реальної підтримки Міністерства закордонних справ важко добитися повноцінного діалогу в усіх країнах-партнерах України.

Питання розподілу росії для України – це питання великої стратегії, яка, згідно з Едвардом Люттвакум, відбувається «на нижчих, військових рівнях, у той чи інший спосіб відображається в широкому контексті міжнародної політики». Тож метою великої стратегії є не тільки перемога на полі бою в реальному часі, а й робота української держави на трьох базових рівнях:

- З експертними середовищами в ЄС та США щодо образу майбутньої перемоги та зміни погляду на російську імперію як константу, примус до вивчення наявних розламів та протистоянь різноманітних регіональних та національних груп;
- З політичними та дипломатичними середовищами, спрямована на визнання потреби створити реальні передумови для того, щоб позбавити російську імперію можливості утримувати себе коштом колонізованих регіонів та народів, а також позбавити її можливостей користуватися ресурсами як головним джерелом для отримання стратегічної та тактичної зброї, для підкупу еліт за межами росії та здійснення спеціальних операцій;
- Партнерство з незалежницькими групами та представниками поневолених народів, надання їм методологічної допомоги у процесі формування їхнього майбутнього, в якому ані імперський центр, ані московська нація не зможуть брати участі як панівна сила.

Україна може стати стратегічним гравцем лише за умови, коли візьме на себе тягар відповідальності за розподіл росії, а також зможе перетворити дискусію про майбутнє постросії на повноцінний міжнародний процес, який набуватиме значення та сили з кожним місяцем російсько-української війни і навіть після неї.

Станіслав Федорчук

НА ЛАВЦІ ВІД ЛІГИ УКРАЇНОК КАНАДИ, ВІДДІЛ ТОРОНТО, ЗІБРАЛОСЬ ПОНАД 500 ГОСТЕЙ

Галина Винник та Наталка Попович - попередня та теперішня Голови Ліги Українок Канади, відділ Торонто

"З Україною та Богом у серці"! Це гасло об'єднує як членкинь Ліги Українок Канади, відділу Торонто, так і всіх тих, хто прийшов на 14-ті традиційні Вечорниці, які відбулися в "Lithuanian Hall" у Міссісага.

Захід нагадав присутнім про вічні цінності — родину, дружбу, сусідську підтримку. Символом вечора стала та сама лавка, яку колись поставив чийсь дідो біля хати, щоб і подорожні могли присісти перепочити, і щоб потомлені після роботи односельці мали свій пункт збору аби обговорити останні новини. Лавка упродовж десятиліть стає свідком багатьох подій: і зустрічей закоханих,

і мрій та жартів, на ній прощаються, відпускаючи родичів на фронт, на ній співають народних пісень, вводячи молодят у нове життя, на ній засинає заокеанський нащадок того, хто її поставив, маючи мету — знайти справжній дідів скарб: Біблію, вишиванку та тризуб. Це наші основні символи духовності, ідентичності та державності.

Постановка і звеселила, і обійняла ностальгією за рідною домівкою, землею, що дала кожному з нас визначення — українець.

"Я дуже люблю ці Вечорниці. Тут піднімають близькі мені теми та й хочеться допомогти нашому війську", — розповідає гостя свята Ірина. "Я тут не вперше, ми з друзями вже маємо традицію — зустрічатися на Вечорницях. Тут смачно, є ярмарка із цікавими речами і звісно, вистава. Завжди захоплива", — каже Михайло. Юна Даринка теж радіє Вечорницям, вона допомагає роздавати лотерейні квитки та з нетерпінням очікує на виставу. "Це щось дуже рідне і таке близьке нам. Я стараюся щороку потрапити на ці Вечорниці. Після них наче

Музиканти Вечорниць, що не дають змоги довго посидіти на лавці: Стефан Дідуник (акордеон), Андріян Лавришин (контрабас), Галина Дзюрин (скрипка)

набираюся нових сил", — зізнається інша гостя Марина.

Над сценарієм та постановкою "Лавки" працювала Наталка Попович. Саме вона вибудовує скелет всього дійства Вчорниць та наповнює сенсами, а актори, які беруть участь у виставах — волонтери, які мають хист до сцени та прагнуть допомогти зібрати необхідні кошти для підтримки України.

Цього року на сцені виступали: Даринка Шведюк, Роман Клим'юк, Ірина Тимошук, Михайло Калинич, Ганнуса Танчак, Галина Дзюрин, Назар Лозинський, Оксана Моклович, Михайло Петрух, Орест Бенко, Богдан

Попович, Антон Єрецький, Наталка Попович, Мирон Капушак. Грала запрошені музиканти: Стефан Дідуник (акордеон), Андріян Лавришин (контрабас), Антон Єрецький та Галина Дзюрин (скрипка). Своїм танцювальним талантом заворожували учасники колективу "Барвінок", а також Оксана Микуляк і Stephen Pacitti.

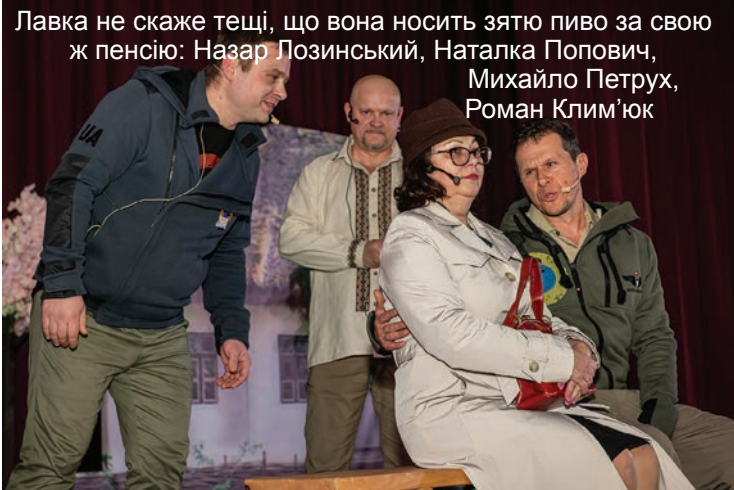
Як зазначила голова ЛУОК, відділу Торонто, Наталка Попович, Вечорниці — один із найдієвіших способів об'єднати громаду задля занурення в наші традиції, так і для збору коштів. "Маємо амбітну мету — зібрати на 100 дронів!", — зауважила пані Наталка.

Ліга активно працює від 2014 року на допомогу Збройним Силам України. Тоді ж був створений Фонд "Приятелів ЗСУ". Минулого року завдяки Вечорницям українські захисники отримали допомоги на 20 тисяч доларів. За словами попередньої Голови Ліги Українок Канади, відділ Торонто, Галини Винник, загалом за неповних 2 роки завдяки різним акціям та добровільним пожертвам Фонд зібрав і передав понад 5 мільйонів доларів.

Організатори свята щиро дякують усім волонтерам, музикантам, артистам, а також спонсорам, які завжди підтримують добродійні проєкти Ліги, а це: Кредитова Спілка "Будучність", фірма "Кантор", корпорація "Міст", агент з продажу нерухомості Богдан Попович, пекарня "Smith Cake", фабрика молочних продуктів "ELWEST", художник Іван Лазірко, квітова крамниця "Flower fantasy".

Наступні Вечорниці відбудуться вже 26 жовтня цього року.

Фото:
Ірини Литвин-Лорензо.
Лідія Карпенко

Лавка завжди у центрі подій: Галина Дзюрин, Михайло Калинич, Даринка Шведюк, Антон Єрецький, Назар Лозинський, Роман Клим'юк, Михайло Петрух, Мирон Капушак, Богдан Попович, Оксана Микуляк та Stephen Pacitti, сидять на лавці Оксана Моклович, Наталка Попович, Ірина Тимошук, Ганнуса Танчак

BCU Financial
Кредитова Співка Будучність

ANNUAL GENERAL MEETING

TUESDAY
APRIL 23
6:00PM

OLD MILL TORONTO
21 Old Mill Road

RSVP BY APRIL 8

To RSVP visit, www.bcufinancial.com

BCU MEMBERS WHO WISH TO SERVE

BCU Members are invited to submit an application for nomination, in accordance with the Credit Union's By-Laws, outlining qualifications, community involvement, and reasons for wishing to serve on the Board. Applications will be accepted for 3 positions on the Board for a 3-year term.

The Nominating Committee is looking for the following Director competencies: Leadership; Financial Literacy; Audit, Risk Management, and Compliance; Credit Union Operations; Corporate Governance; Strategic Planning.

Applications may be obtained at www.bcufinancial.com. Applications must be submitted by Friday, March 22, 2024, to the attention of Bohdan Leshchyshen, Chair Nominating Committee, BCU Financial, bohdan.leshchyshen@bcufinancial.com.

ДЖО БАЙДЕН ЗРОБИВ РІЗКУ ЗАЯВУ НА АДРЕСУ ПУТІНА

Президент США Джо Байден назвав російського лідера владіміра путіна "божевільним сучим сином". Про це напередодні повідомив телеканал "CNN".

Відповідну заяву Байден зробив під час передвиборчого збору коштів у Сан-Франциско перед групою спонсорів.

"У нас божевільний сучий син, той хлопець, путін та інші. І ми завжди маємо турбуватися про ядерний конфлікт. Але екзистенційну загрозу для людства становить клімат", – сказав Байден.

Байден також розкритикував колишнього президента США Дональда Трампа, який порівнював свої юридичні проблеми зі смертю лідера російської опозиції Олексія Навального.

"Він порівнює себе з Навальним та каже, що через те, що наша країна стала комуністичною, його переслідували, як і Навального. Звідки, чорт забирай, це береться", – сказав Байден.

Президент Сполучених Штатів

Америку додав, що якби він сказав це 10-15 років тому, то всі б подумали, що його треба ізолювати від суспільства.

кремль відреагував на слова
Байдена про путіна

У Росії вважають висловлювання американського президента США Джо Байдена про владіміра путіна "хамськими" і "величезною ганьбою" для США. Таку заяву зробив речник кремля дмитрій песков у четвер, 22 лютого.

"Як прес-секретар російського президента я можу сказати, що подібні хамські заяви з вуст голови держави США навряд чи здатні якимось чином уразити голову іншої держави, тим більше президента путіна. Але це є величезною ганьбою для самої країни, я маю на увазі, для Сполучених Штатів Америки", – сказав песков.

На його думку, Джо Байдену "соромно має бути" за таку лексику і поведінку "в стилі голлівудського ковбоя".

дмитрій песков вважає, що путін не ображав Байдена і запропонував його радникам зробити добірку висловлювань президента рф про американського колегу.

Константин Катишев,
«Кореспондент»

Фото: Getty Images

CONSERVATIVES WILL ALWAYS SUPPORT UKRAINE

- ✓ Conservatives negotiated the original **Canada-Ukraine Free Trade Agreement**
- ✓ Conservatives called on the Trudeau government to **give 83,000 CRV-7 rockets to Ukraine**
- ✓ Conservatives launched **Operation UNIFIER** to train Ukrainian troops

Slava Ukraini!
Heroyam Slava!

Слава Україні!
Героям слава!

JAMES BEZAN MP
SELKIRK—INTERLAKE—EASTMAN

PIERRE POILIEVRE
LEADER OF THE OFFICIAL OPPOSITION

JAMES.BEZAN@PARL.GC.CA • JAMESBEZAN.COM • 204-785-6151

МІСІЯ НАДІЇ

CUSAP РОБИТЬ НЕОБХІДНІ ОПЕРАЦІЇ ТА ДАРУЄ НАДІЮ

Д-р Мішель Гладуневич промовляє в Едмонтоні

«Я багато досягнула у своїй медичній кар'єрі, але ніщо не було таке змістовне мені, як це», — сказала д-р Мішель Гладуневич про Канадсько-українську програму хірургічної допомоги (CUSAP). Цей дуже важливий проєкт Канадсько-української фундації (CUF) є проєкт гуманітарної хірургічної допомоги, яка надає дуже важливу медичну допомогу постраждалим від війни в Україні. Д-р Гладуневич є директором медицини в лікарні Санібрук та професором медицини медичного факультету ім. Термертеїв при Торонтському університеті. Вона є відданим членом медичної команди, яка надає безцінну медичну допомогу жертвам війни в Україні, військовим і цивільним. Д-р Гладуневич представив Любомир Маркевич, який працював в Україні 29 років перед тим, як повернувся до свого рідного Едмонтону. Він також належить до Ради Директорів CUF.

12 лютого 2024 р. в Едмонтоні д-р Гладуневич виступила з доповіддю про працю CUSAP. Цей особливий вечір організував відділ Ліги Українських Католицьких Жінок при Катедрі Св. Йосафата. Це була нагода почути від одної з багатьох висококваліфікованих медичних професіоналів, які добровільно жертвують своїм досвідом і часом, щоб надати складну хірургічну допомогу жертвам війни в Україні.

Як читачі, можливо, знають, CUF підтримує важливу хірургічну допомогу в Україні ще з 2014 року під керівництвом д-р Олега Антонішина. Він є відомим пластичним хірургом, який спеціалізується в косметичній і реконструктивній пластичній хірургії обличчя. Крім того, він є професором хірургії медичного факультету ім. Термертеїв при Торонтському університеті, та автором або співавтором великого числа важливих наукових публікацій. Він продовжує навчати молодих лікарів та хірургів.

Почали з малого

Перші хірургічні місії були не великі та відбувалися в

Україні. До складу входили д-р Антонішин, лікарі, медсестри реанімації, анестезіологи та кілька співробітників. Допомогали тоді українські лікарі, лікарні та місцевий медичний персонал піклувався післяопераційним доглядом. CUF закупив все потрібне медичне приладдя, обладнання та ліки, і канадці привезли усе зі собою в Україну. Кожна наступна місія була більшою від попередньої. Між 2014-2019 рр. відбулося сім хірургічних місій в чотирьох великих містах України. За цей час «розробили надзвичайно ефективний спосіб для мобілізації самодостатньої складної команди, яка надає складну хірургічну допомогу жертвам війни», як зазначено на сайті CUSAP.

«Люби ближнього свого, як самого себе»

Д-р Гладуневич пояснила, що через повномасштабне вторгнення в Україну в лютому 2022 р. хірургічні місії були змушені перекинутись на новий формат, себто як CUSAP (Canada Ukraine Surgical Aid Program), даліше під керівництвом д-р Антонішина. Таким чином програма швидко змужна була пристосуватися до нових воєнних обставин, де могли б продовжувати хірургічну допомогу поза межами України,

Хірурги працюють над пацієнтом

в сусідній Польщі. Хірургічна допомога в умовах війни була неможливою. Треба пам'ятати, що медичні заклади, поліклініки та лікарні майже по всій Україні, як також всілякі об'єкти цивільної інфраструктури, включно зі школами, були знищені агресором. Це є, без сумніву, воєнні злочини. Д-р Гладуневич зазначила, що понад 400 лікарень були зруйновані або пошкоджені, сотні авт швидкої допомоги та інша медична інфраструктура зруйнована або серйозно пошкоджена. Багато медичних працівників було вбито, а деякі виїхали з України. Ці обставини катастрофічно усклад-

Д-р Мішель Гладуневич, д-р Роб Фаулер і д-р Тамара МкКолл

нюють надання допомоги. Умови для всього медичного персоналу в Україні надзвичайно складні.

Святе Письмо говорить нам: «Люби ближнього свого, як самого себе». Це може бути принципом, який описує підтримку та співпрацю, яку надає польський народ і уряд. З моменту повномасштабного вторгнення, місії CUSAP працюють у Польщі, у маленькому містечку Челаць, приблизно чотири години їзди авто від Львова. Д-р Гладуневич розповіла як міська лікарня стала опорою для канадської команди, щоб надавати найкращу хірургічну допомогу жертвам війни. Лікарня в Челаць має операційні та післяопераційні зали, кімнати на п'ятдесят ліжок і доступ до лабораторних обслуг, рентгенографії, комп'ютерної томографії та

трібно було отримати дозвіл виїхати з України до Польщі на лікування. Як підкреслила д-р Гладуневич — головна мета CUSAP — це дати пацієнтам абсолютно найкращу медичну допомогу з використанням найсучаснішого обладнання, ліків та процедур. CUSAP успішно подолав ці адміністративні проблеми і продовжує працювати цілодобово, щоб надавати винятково добру медичну допомогу жертвам у виняткових обставинах.

Хто є ці пацієнти?

Д-р Гладуневич зазначила, що за всі роки своєї практики в Канаді вона ніколи не бачила таких страшних поранень, які отримують жертви війни. Травми є наслідком ракетних обстрілів, важких балістичних обстрілів, бомбардування житлових будинків та багато інших страшних черепно-мозкових травм голови, шиї, обличчя та кінцівок. Війна не розрізняє між жертвами, тому пацієнти є військовими та цивільними. Військові пацієнти, в більшості, молодші, і резервісти загальної трохі старші. Для порівняння, цивільні жертви є різного віку і часто отримують травми через міни, повалення будинків, обстрілів та різні вибухи. До цих пір близько 10,000 мирних жителів загинуло, і ще 17,000 поранено.

Кількість військових втрат є набагато страшніша. Приблизно 70,000 військовослужбовців вже загинуло і близько 100,000-120,000 поранених. В наслідок бойових поранень, вже є приблизно 20,000 людей з ампутованими кінцівками. Д-р Гладуневич сказала, що військові поранення є більш серйозними з огляду на це, де і коли вони відбуваються. Немає повітряної евакуації поранених і тому їх необхідно перевозити машинами до найближчого пункту, де є медична допомога. Тоді треба транспортувати до більшого медичного центру для операцій та дальшого лікування. Одним із надзвичайно серйозних на-

слідків такого роздіреного догляду та затримок є забруднення ран, що само по собі є величезною проблемою. В таких випадках виявляється, що у пацієнтів є кілька родів бактерійних інфекцій, деякі з яких навіть не можна лікувати антибіотиками. Це страшно ускладнює лікування.

Пацієнти потребують швидкого та наполегливого лікування, бо їх потрібно якнайшвидше повернути в Україну. Це означає, що пацієнтів вибирають для процедур з метою успішного лікування. Тому що не завжди існують можливості для відповідного догляду після повернення пацієнта в Україну, команда CUSAP забезпечує пацієнтів тримісячним запасом усіх відповідних ліків та будь-якого обладнання, яке може бути потрібне. Якщо пацієнт потребує більше як одну хірургічну процедуру, зазвичай усі процедури є виконані в Польщі одночасно. Це означає, що протягом одної хірургічної сесії пацієнт може перенести дві або навіть три різні операції в один час.

Пацієнти, які потребують спеціалізованого лікування, в більшості рекомендовані лікарями в Україні. Медичні дані пацієнта, включаючи рентгени та комп'ютерну томографію, передається команді CUSAP, яка заздалегідь оцінює інформацію, щоб вирішити, чи можна успішно лікувати пацієнта та доглядати за ним після будь-яких операцій. Д-р Гладуневич зазначила, що «ми повинні обережно обирати операції, щоб ніхто не залишився позаду», оскільки післяопераційний догляд має бути завершений до того часу, як пацієнти будуть повертатися в Україну.

Хто входить до хірургічної команди CUSAP?

Д-р Гладуневич пояснила, що учасники місії приїжджають з усієї Канади, і є найкраще витреновані та досвідчені медичні професіонали, які працюють у канадській медичній системі. До команди входять лікарі, хірурги, медсестри-спеціалісти, анестезіологи, фармацевти, ерготерапевти та фізіотерапевти, «ІТ»-спеціалісти, водії, фотограф та адміністративно-допоміжний персонал. Усі добровільно працюють два тижні разом і роблять те, що потрібно, тоді коли потрібно, щоб досягнути успішні результати для пацієнтів. Як зазначила д-р Гладуневич, «у цих командах немає его». Учасники мусять бути флег-

УКРАЇНСЬКИЙ «ШЛЯХ ПЕРЕМОГИ»

28 лютого – 70 років тому у Мюнхені побачив світ перший випуск офіційного органу Організації Українських Націоналістів (бандерівської) – газети «Шлях перемоги».

У неділю, 28 лютого 1954 року в умовах підпільної діяльності на західноєвропейських теренах, Провід ЗЧ ОУН на першій сторінці нового друкованого видання зазначив, що ««Шлях Перемоги»... заступає ідеологію українського революційного націоналістичного визвольного руху і стоїть на самостійницьких позиціях». Так розпочалася історія видання, яке протягом всього часу свого існування було і далі перебуває на вістрі боротьби за здобуття й побудову Української Самостійної Соборної Держави.

Протягом 1954-1991 років газета видавалася у Мюнхені, а у 1992-1993 роках – у Мюнхені та Нью-Йорку. На сторінках «Шляху Перемоги» висвітлювалася діяльність ОУН-р та Антибільшовицького Блоку Народів й інших організацій з орбіти українського націоналістичного руху. Окрім проблем сьогодення, значна увага приділялася (і приділяється) проблемам історії України загалом і боротьби за державну самостійність зокрема (ОУН, УПА, УГВР).

У тижневику висвітлювалися стосунки між різ-

ними групами української політичної еміграції, аналізувалися події в ССР та в країнах-сателітах, міжнародні питання загалом. Від дня заснування й до сьогодні, «Шлях перемоги» — це ще й майданчик для висвітлення проблем релігійного життя в Україні, здобутків українських науковців, новин з діяльності українських жіночих організацій, Спілки Української Молоді (СУМ), про-

фесійних та наукових товариств.

Із здобуттям Україною незалежності значно розширюється географія авторів, які дописували до газети. Крім того, на сторінках тижневика все більше уваги зверталось на внутрішньополітичні та міжнародні виклики для української самостійності. Від 1993 року газета видається в Україні, спершу у Львові, а від 1997-го – у Києві.

Значне місце серед сучасних публікацій у «Шляху перемоги» посідають аналітичні матеріали щодо актуальних українських подій, боротьби України за державну самостійність та суверенітет в умовах російсько-української війни, що триває вже 10 років. Крім того, висвітлюється діяльність Антиімперського Блоку Народів та перспективи розпаду російської імперії.

Протягом років газету редагували такі визначні особистості як Ярослав Бенцаль, Данило Чайківський, Борис Вітошинський, Григорій та Андрій Васковичі, Ярослав Сватко, Марія Базелюк. Зараз редактором є відомий історик та публіцист Віктор Рог.

МІСІЯ НАДІЇ

CUSAP РОБИТЬ НЕОБХІДНІ ОПЕРАЦІЇ ТА ДАРУЄ НАДІЮ

➔ Закінчення з стор. 10

матичними, гнучкими та готовими до співпраці в будь-який момент. Це забезпечує успішне лікування пацієнтів. Вона зазначила, що деякі члени команди прибувають раніше, щоб усе приготувати, інші залишаються трохи довше, щоб забезпечити післяопераційний догляд. Співробітники чергуються як потрібно.

Не бракує лікарів та інших медичних працівників, які зацікавлені бути частиною CUSAP. Вони мусять бути кваліфікованими та вміти співпрацювати з командою в дуже складних умовах. Ті, хто бере участь, роблять це на своєму часі та не отримують винагороди за виконану роботу. Вони справжні добровольці. Обов'язково наголосити, що лікарі та інший медичний персонал дарують свій вакаційний час, відмовляються від наукових конференцій або змінюють свої

академічні обов'язки, щоб долучитися до хірургічних місій. Таким способом їхні професійні обов'язки в Канаді не потерпають. CUSAP привозить усі ліки, медичні інструменти та обладнання, які вони передбачають, що будуть потрібні для процедур, які вони виконуватимуть і, фактично, привозить зі собою лікарню та аптеку у валізі. Інші потрібні товари доставляє CUF безпосередньо до Польщі та зберігаються вони на складі, побудованому біля лікарні. Майже все потрібне є подароване, або CUF закуповує за пожертвувані фонди. Все, що не використане, залишається в Польщі для використання в майбутньому.

Лише приблизно 20% учасників у місіях є українського походження. Решта не мають жадного пов'язання з українсько-канадською громадою. Як віддані медичні професіонали, вони вирушають на ці місії, щоб забезпечити най-

краще, найсучасніше лікування високого рівня, щоб поліпшити життя невинних жертв війни.

Освітній дивіденд

Основною метою CUSAP місій є надання складної реконструктивної хірургічної допомоги жертвам війни. Однак, є додаткова користь з цієї програми у формі професійної освіти. Майбутнє медичної освіти в Україні сьогодні є під загрозою.

Перше була пандемія, яка негативно вплинула на освіту. Потім почалося повномасштабне вторгнення, яке закрило багато освітніх програм, включно з медичними факультетами. Тепер лікарі лікують поранених, і мають менше часу на виховання нових лікарів. Попри лікування, CUSAP старається залишити освітній спадок, даючи українському медичному персоналу можливість отримати досвід і поділитися своїм знанням з лікарями в Україні. Молоді студенти-медики мають можливість допомагати в місіях як перекладачі, та навіть як тимчасово ліцензовані лікарі, які допомагають при хірургічних процедурах. Щоб привезти молодих студентів, особливо чоловіків з України до Польщі, потрібно подолати багато перешкод. До тепер, місії були успішними, бо студенти побували в Польщі, а потім повертаються в Україну. Такі освітні можливості підтримують бажання молодих студентів реалізувати свої ме-

Д-р Ліф Сіґурдсон, д-р. Мішель Гладуневич і д-р Олег Антонішин

дичні амбіції. Кожна процедура є записана для дальшого навчання. Це допомагає українським медичним працівникам отримати освіту з реконструкційної травми, що є спадщиною, яка принесе користь багатьом.

Який кошт? Яка користь?

Усі учасники є волонтерами і не отримують платні за свої послуги. Практично все обладнання та ліки є даровані. Користь для учасників місії не можливо визначити, для них — це привілей бути частиною відмінного гуманітарного проєкту. Медичний персонал, який є членом хірургічної місії, дарує надію на краще майбутнє тим пацієнтам, які не можуть собі уявити життя з серйозним каліцтвом. Колишня учасниця місії, медсестра Надя Вархола з Едмонтону, сказала: «Бути з цими вояками на трьох місіях було неймовірно. Це було благословення мені,

бути частиною цих місій». Д-р Гладуневич декілька разів висловлювала своє захоплення безмежною стійкістю українського народу. Здається, що волонтери отримують з цих місій не менше, ніж жертви-пацієнти, яких життя змінилося на краще.

Основні витрати на місії CUSAP фінансуються з пожертв української громади Канади та різних бізнесових жертводавців через Канадсько-українську фундацію (CUF). Детальні інформації про жертводавців знаходяться на веб-сайтах CUSAP та CUF. Як зазначив у своєму заключному слові Любомир Маркевич, місії CUSAP є успішними завдяки «...відданості пацієнтам. Це заслуга усіх у нашій громаді», які підтримують важливу роботу CUSAP та CUF.

Ліда М. Васи́лин,
Ліга Українок Канади,
відділ в Едмонтоні

Фото: CUSAP

Д-р Олекса Рева, українська лікарка д-р Олена Морай, д-р Мішель Гладуневич і д-р Роб Фаулер

КОМПРОМІС З РОСІЄЮ НЕМОЖЛИВИЙ СИНОД ЄПИСКОПІВ УГКЦ ВИСТУПИВ ІЗ ЗАЯВОЮ

росія не залишає Україні іншого вибору, окрім військового самозахисту.

На цьому акцентується у Посланні «Рятуйте пригнобленого з руки гнобителя» Архирейського Синоду Української Греко-Католицької Церкви в Україні щодо війни та справедливого миру в контексті нових ідеологій.

«Ця війна є національно-визвольною боротьбою української громадянської нації за право на власне існування і майбутнє, за незалежність, свободу і гідність наших громадян», – наголошується в тексті.

Аналізуючи події останніх десятиліть, що призвели до панування тоталітаризму в росії, єпископи УГКЦ відзначають, що великою помилкою вільного світу після упадку комуністичного блоку стало те, що від пострадянської росії, яку було визнано правонаступницею радянського союзу, демократичні країни не вимагали повного засудження злочинів комуністичного періоду і не змусили нових російських правителів забезпечити декомунізацію, люстрацію та очищення їхньої держави від наслідків тоталітаризму. У росії не було зроблено нічого подібного, що відбулося в Німеччині після Другої світової війни...

Нова російська тиранія ХХІ століття, вважають члени Синоду УГКЦ, подібна до тоталітаризмів ХХ століття насамперед тим, що вона є безжалісним ворогом свободи й гідності людини.

«Війна, яку веде росія проти України, має всі риси неокolonіальної війни на Європейському континенті з чіткими ознаками геноциду. Знищення українства стало політичною програмою російського керівництва, його манією, яку підтримує значна частина громадян держави-агресора, що свідчить про нездоровий стан російського суспільства», – запевняють в Синоді УГКЦ.

Саме тому, наголошують владыки, заклики до знаходження компромісу з росією, що їх Україна час від часу чує, не мають під собою реального підґрунтя і демонструють нерозуміння ситуації, у якій опинилися українці. Проблема полягає не лише в тому, що такі заклики є аморальними, бо нехтують принципами поваги до гідності людини та справедливого миру, а й у тому, що вони просто нереалістичні: компромісу неможливо досягти, якщо одна зі сторін заперечує саме існування другої.

Водночас, як зазначають представники УГКЦ, православ'ям у

росії у його московській формі намагаються сьогодні заповнити той ідеологічний вакуум, що виник унаслідок падіння комунізму, розглядаючи релігію як засіб зміцнення державної влади і перетворюючи її на політичний інструмент.

«російська православна церква має довгу, можна сказати багатовікову, традицію прислугування російській владі в її різних, інколи протилежних одна одній, історичних формах — від православних московського царства і російської імперії до атеїстичного та комуністичного радянського союзу», – йдеться у Посланні.

Тому не варто дивуватися, кажуть владыки, що патріарх московський підтримав та благословив злочинну війну росії проти українського народу. Такі дії відповідають московській традиції ідеологічного обслуговування влади церквою та її сервілізму стосовно можновладців. На жаль, тепер ця давня імперська традиція у сполученні із сучасним посткомуністичним тоталітаризмом призвела до справжнього злочину, що його чинить керівництво московського патріархату, – до пропаганди війни.

«NEWSUA»

ЗАКЛИК ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ РАДИ ЦЕРКОВ І РЕЛІГІЙНИХ ОРГАНІЗАЦІЙ ДО ЗАГАЛЬНОНАЦІОНАЛЬНОЇ МОЛИТВИ І ПОСТУ 1-3 БЕРЕЗНЯ 2024 РОКУ

(ВРЦІРО). — Наближаються другі роковини від початку повномасштабного російського вторгнення в Україну. Героїчний спротив Сил Оборони України та всього українського народу дозволив зупинити агресора, зруйнувати план ворога і визволити частину території України від російських окупантів.

Висловлюємо вдячність міжнародним партнерам та Церквам і народам світу, які шанують цінність людського життя і допомагають

українцям захищати свободу і незалежність України від російської агресії.

Разом з тим, глибоко впевнені, що головним чинником у захисті нашої держави та збереженні життів є Божа допомога. Святе Письмо говорить до нас: «Народе, кожного часу надійтеся на Нього, серце своє перед Ним виливайте, Бог для нас пристановище!» (Книга Псалмів 62:9).

Щодня різні українські церкви

та релігійні організації підносять молитви до Бога про захист нашої держави та перемогу у війні за незалежність України. Вважаємо, що в ці складні дні дуже важливо всім українцям звертатися до Всевишнього в молитві.

Закликаємо усі конфесії України, представників влади, українців в Україні та по всьому світу долучитися до загальнонаціональної триденної МОЛИТВИ І ПОСТУ 1-3 березня 2024 року, відповідно до своїх релігійних традицій та у зручний день, однодушно підносячи молитви Богу за Україну, за український народ, за наших воїнів, за звільнення з полону військових та цивільних, за велику перемогу!

Віriamo, що зло, яке повстало проти України, неминуче буде зламане і покаране, і Божою милістю в нашу країну прийде мир, безпека та добробут!

Фото: «Духовна велич Львова»

РІДНА МОВА В РІДНІЙ ЦЕРКВІ

21 лютого відзначається Міжнародний день рідної мови. Кожна нація має свою рідну мову, це її невід'ємна частина буття, її серце, її ключова ознака.

Коли зникає мова – зникає унікальність ідентичності, втрачається самотність. Вимерла мова в устах народу – вимер і народ як нація. Ось чому росія завжди так прагнула заборонити, принизити, знищити мову українську – щоб не було українського народу, його історії, традицій, цінностей, а його місце зайняв би народ чи то російський, чи то радянський...

Господь наш Ісус Христос після Свого воскресіння дав учням-апостолам заповідь: «Отже, йдіть, навчайте всі народи, хрестячи їх в ім'я Отця, і Сина, і Святого Духа, навчаючи їх зберігати все, що Я заповів вам» (Мф. 28: 19 – 20). Але як можна навчити «всі народи», не знаючи їхніх мов? Лише рідна, зрозуміла людям мова в Церкві – найкраще придатна для правдивого виконання заповіді Христової.

У п'ятдесятій день після воскресіння Христового, коли Святий Дух зійшов на апостолів, то вони «почали говорити іншими мовами, як Дух давав їм провіщати» (Діян. 2: 4), і «кожний чув, що вони говорять його мовою» (Діян. 2: 6), кожний чув свою рідну мову, в якій народився (Діян. 2:8). Усі присутні тоді чули, що вони говорять їхніми мовами про великі справи Божі (Діян. 2: 11). Цим ще раз підкреслюється важливість рідної мови в Церкві. Всі інші спроби звеличити одну мову над іншою, зневажити іншу тощо, йдуть або від незнання Євангелія і нерозуміння настанов Божих, або від свідомого лукавства.

Тому в Українській Церкві молитва і слово Боже звучать українською мовою, аби долинали до кожного серця! А також і тими мовами, які зрозумілі та рідні нашим вірним — грузинською, румунською, грецькою тощо. Мовами, які не накинута примусово, а які самі вірні обрали, щоби спілкуватися з Господом у молитві. Саме тоді, коли мова молитви є зрозумілою, і сама наша молитва є живою, сердечною, сповненою змістом і почуттями. Саме тоді в молитві єднаються дух і розум – а такою є правдива молитва. І тоді Церква не буде чужою і незрозумілою, далекою для вірян. Тоді вона буде їм за духом не суворою мачухою, а рідною доброю матір'ю.

Нехай живе і благодіє рідна мова в рідній Церкві!

Фото: Андріївська церква

Митрополит Еліфаній

БОРІТЬБА СОВЕТСЬКИХ СПЕЦСЛУЖБ ПРОТИ УКРАЇНСЬКИХ НАЦІОНАЛІСТІВ

➔ Закінчення з стор. 5

32 кліше. У 1950 році планувалося запровадити у використання ще п'яти нових кліше. У першому кварталі 1949 року було надруковано не менше 79 видів націоналістичної літератури та листівок накладом 5,998 примірників, у другому – 40 видів, накладом 3,024 примірники, третьому – 27 накладом 2,271 примірників. За цей

час було виготовлено близько 63 оунівських брошур, загальним накладом 700 примірників.

Такі виробничі потужності та наявність у підпільників інформації з найсхіднішої області України досить сильно занепокоїла співробітників МГБ. Значні сили було направлено на пошук джерела інформації з Луганщини. Також УМГБ Кам'янець-Подільської та Тернопільської об-

ластей продовжувалися активні агентурно-оперативні заходи з пошуку віцілілих членів окружного проводу, їх середовища. Про важливість цього напрямку може свідчити той факт, що для надання практичної допомоги на місце була відправлена група керівних співробітників МГБ УССР. І, очевидно, що роботи у них вистачало: оунівське підпілля на території краю активно діяло й у першій по-

ловині 1950-х років. Підпільні друкарні й далі облаштовувалися в інших населених пунктах округи, забезпечуючи підпілля важливими агітаційними та ідеологічними матеріалами.

Юрій Щур, кандидат історичних наук, керівник науково-дослідницького проекту "Повернута спадщина"

УКРАЇНА ВСЕ ОДНО ПЕРЕМОЖЕ

БЕН ГОДЖЕС ПРО ЗАТРИМКУ ДОПОМОГИ ВІД США І ПЕРСПЕКТИВИ НА ФРОНТІ

Колишній командувач армії США в Європі Бен Годжес переконаний, що росія стала значно слабшою, ніж здається на перший погляд, а Україна, попри затягування допомоги від США, здобуде перемогу в повномасштабній війні.

Які сигнали дають США світу, що допоможе випередити росію, які перспективи виробництва зброї та дронів для України – відповіді на ці запитання дав Бен Годжес в інтерв'ю журналістці «Фактів ICTV» Ользі Чайко.

Допомога від США

– Минулого року ви пророкували, що завдяки американській

зброї Україна зможе у 2023 році відвоювати Крим. Ці прогнози не справдилися. Чи змінили ви їх? Що може відбутися на полі бою цього року?

– Я помилявся у своїй вірі. США і Німеччина долучаться до української перемоги. Я знав, що ми підтримуватимемо Україну. Але я очікував, що мій президент скаже: Ми хочемо, щоб Україна перемогла. І я очікував, що канцлер Німеччини скаже те ж саме. Але вони цього не зробили. Я помилявся, що зробив такі припущення.

І Конгрес зараз не робить своєї роботи. Президент має чітко означити пріоритет, але він цього не зробив. Це є проблемою всередині США. І хоча більшість американців підтримують Україну, хоча більшість республіканців у Конгресі підтримують Україну, ми займаємо досить дивну позицію, яка не є помічною для України.

росія значно слабша

– Україна все одно виграє у цій війні. Я не думаю змінювати свою позицію. Я думаю, що росія насправді набагато слабша, ніж ми бачимо на поверхні. Без усіх переваг, які вони мають за 10 років війни. Вони контролюють лише 18% української

території. Чорноморський флот РФ має проблеми, російські літаки не заходять в український повітряний простір, пів мільйона російських солдатів вбиті або поранені.

Тож цього року, я думаю, генерал Сирський має стабілізувати фронт. Росія не може вибити Україну. І Україна теж не може вибити росію. Це як два великих борці. Ї обидва втомлені. Але один каже іншому: Ти більш втомлений, ніж я. І бій продовжується.

– І хто більш втомлений?

– Я думаю, росія втомлена сильніше. Ми маємо це зрозуміти. Це рік індустріальних змагань. Україна має налагодити систему персоналу, набрати нових людей, забезпечити амуніцією, зброєю із Заходу. І якщо ми випередимо росію, я думаю, що ми будемо в іншому місці наступного року.

Виробництво зброї для України

– Що можна зробити із західною допомогою, яку ніяк не отримає Україна? І що там було у тій допомозі?

– Це абсолютно жажливий сигнал від США, бо це не мало б навіть підлягати питанню. Це жажливий сигнал від нас. Він заохочує росіян продовжити робити те, що вони роб-

лять. Але дивіться, до 24 лютого 2022 року стільки людей казало мені: Не переживай, росія не нападе на Україну, в росії економіка лише як в Італії. Це правда.

І якщо ви порівняєте економіки Німеччини, Польщі, Франції, Італії, Норвегії, Нідерландів, Британії, то російська виглядатиме карликовою. Не треба думати, що Захід не має можливостей. У нас немає політичної волі. Принаймні, нині я її не бачу.

– Скільки ж місяців Україна може протриматися?

– Я думаю, навіть якщо США нічого не зроблять наступні 2-3 місяці, дуже багато озброєння виробляє Європа. Але його буде більше навіть до кінця цього року. Цей знаменитий один мільйон снарядів – усе буде вироблене. Ми, вочевидь, все почали запізно. Але як є.

– А як щодо українських дронів? Який їхній потенціал?

– Українські дрони змінили характер війни. Коли у вас є дрон, який може знищити танк, артилерійську систему або штаб, – це краще, ніж снаряди. Тому що вам потрібен 1 замість 50. Хоча, звісно, дрони не є ідеальними.

Фото: «Факти»

Ольга Чайко, Юлія Захарченко, «Факти»

КАНАДА: РОСІЯ НАМАГАЄТЬСЯ ПРИДБАТИ ПЕРЕДОВІ ТЕХНОЛОГІЇ В ОБХІД САНКЦІЙ

Канадський Центр аналізу фінансових операцій та звітів Канади (FINTRAC) попереджає, що слід проявляти обережність щодо фірм, які почали свою діяльність лише після нападу росії на Україну в лютому 2022 року, або ж, наприклад, внесли організаційні зміни чи зміни у власність протягом цього періоду.

росія намагається придбати передові технології в обхід санкціям, які були накладені на неї західними країнами. Про це 20 лютого попередила канадська фінансова розвідка FINTRAC у спільному комюніке з німецькими та голландськими колегами.

Після вторгнення РФ в Україну «агентства фінансової розвідки Нідерландів, Німеччини та Канади отримали звіти з низки джерел

про підозрілий експорт або спроби експорту товарів подвійного призначення до одержувачів у росії», — пише Центр аналізу фінансових операцій та звітів Канади (FINTRAC).

Центр рекомендує перевіряти, чи не перебуває особа, яка подає запит на фірму, у санкційних списках Канади, США та Європейського Союзу. FINTRAC вказує, що слід проявляти обережність, наприклад, щодо фірм, які, хоча і були зареєстровані раніше, але почали свою діяльність лише після нападу росії на Україну в лютому 2022 року, або ж, наприклад, внесли організаційні зміни чи зміни у власність протягом цього періоду.

Українська Служба Польського радіо

У МОСКВІ МІСЯЦЯМИ ГОТУВАЛИ КОНФЛІКТ ЗЕЛЕНСЬКОГО І ЗАЛУЖНОГО

У виданні “WASHINGTON POST” стверджують, що отримали понад 100 документів, які це підтверджують:

- У січні 2023 року перший заступник голови адміністрації кремля Кірієнко доручив групі чиновників і політтехнологів створити присутність в українських соцмережах для поширення дезінформації.
- Адміністрація президента РФ наказала групі російських політтехнологів використовувати соціальні мережі та фейкові новинні статті, щоб просувати тему про те, що Зеленський “істеричний і слабкий”.
- Тактика європейської кампанії включала клонування ЗМІ та урядових веб-сайтів, таких як “Le Monde” та Міністерство закордонних справ Франції, а потім розміщення на них фальшивого контенту, що ганьбить український уряд.
- В інтернеті публікувалася низка сфабрикованих статей, створених фермами тролів не тільки в Україні, а й по всій Європі.
- Прогрес відстежувався на майже щотижневих зустрічах у кремлі.

Текст і фото: «33 канал»

«РАМКИ ДЛЯ ПЕРЕГОВОРІВ ПРО ВСТУП УКРАЇНИ ДО ЄС НЕ БУДУТЬ ГОТОВІ ДО ЄВРОПЕЙСЬКИХ ВИБОРІВ»

Урсула фон дер Ляєн Фото: ОПУ

Президент Європейської Комісії Урсула фон дер Ляєн зазначає, що рамки для переговорів про вступ України до Європейського

Союзу не будуть готові до європейських виборів, які відбудуться з 6 по 9 червня.

“Ми робимо чудовий прогрес щодо процесу скринінгу. Це дуже добре. І ми працюємо над переговорними рамками. Моє найкраще припущення, що вони не будуть готові до європейських виборів, але після них. Тому що я бачу розвиток різних переговорних позицій. Це потребує часу. Але я думаю, що десь улітку, на початку літа ми будемо готові”, — сказала президент Європейської Комісії 21 лютого в Брюсселі.

Раніше очікувалося, що переговорні рамки будуть затверджені вже на засіданні Ради в березні.

«Інтерфакс-Україна»

ВІДЛІТАЮТЬ СІРИМ ШНУРКОМ ЖУРАВЛІ У ВИРІЙ...

У першу річницю від смерті Марії Шкамбари

Св. пам. Марія Шкамбара відійшла у вічність 3 лютого 2023 р.

Марія Шкамбара — відома в Канаді, світовій українській діаспорі та Україні громадська діячка.

Пані Марійка народилася в с. Пуків Івано-Франківської області в родині Космина. Хуртовина Другої світової війни перекинула родину Космин до Канади, де згодом родина оселилася у Торонто. В малому віці Марія Шкамбара разом з батьками приїхала до Канади. Вони — представники повоєнної хвилі еміграції, які пройшли жакіття війни, табори для переміщених осіб. Отримали візу до Канади і повинні були відробити кілька років на фермі. Будучи емігранткою і не знаючи англійської мови, мала Марійка зазнала в школі приниження і нерозуміння, тому, отримавши освіту і зайнявши позицію вчительки, особливу увагу приділяла дітям-емігрантам.

З юних років Марія була активною в українській громаді - спершу як член Спільки Української Молоді (СУМ), а відтак вступила до Об'єднання Жінок Ліги Визволення України, тепер — Ліги Українок Канади, де віддано працювала, займаючись проблемами політичних в'язнів советських концтаборів. Разом з однорідницями організовувала акції на підтримку жінок — політичних в'язнів в Україні.

На запрошення Слави Стецько пані Марійка виїжджає на антикомуністичну конференцію у Тайвань, де бачить новий світ про що згодом звітує у Торонто.

У 1975-1985 р. ООН відзначає декаду жінок.

Марія Шкамбара

У 1985 р. п. Марія вирушає на конференцію до Копенгагену (Данія), де виступає на круглому столі у справі Голодомору.

Відома акція - голодування на підтримку жінок політичних в'язнів, яку відважні представниці Ліги Українок Канади, а серед і них Марія Шкамбара, влаштували у Найробі (Кенія), на міжнародній жіночій конференції, де вступили в політичний конфлікт з представницями советської влади та навіть були арештовані місцевою поліцією.

Лідерські якості та активна життєва позиція привели її на керівні посади в канадсько-українських організаціях.

Марія Шкамбара була головою відділу в Торонто і головою Крайової Управи Ліги Українок Канади, була головою Конгресу Українців Канади, відділ Торонто, заступницею Президента Світового Конгресу Українців, Головою Світової Федерації Українських Жіночих Організацій. У 2002 році, на VIII Конгресі Світової

Федерації Українських Жіночих Організацій, світове українське жіноцтво діаспори обрало Марію Шкамбару Головою СФУЖО. Св. пам. Марія Шкамбара керувала СФУЖО в час великих змін в Україні — від радісного піднесення в час Помаранчевої революції — до часів урядування злочинного режиму Віктора Януковича. За її каденції СФУЖО розширила свою діяльність в ООН, багато зусиль присвятивши акціям проти торгівлі людьми.

Св. пам. Марія Шкамбара разом з інж. Мироном Барабашем були промотором Фондації «Прометей» ім. Степана Оніщука і Стефанії Швед. Марія Шкамбара була довголітнім президентом Фондації "Прометей".

Вона віддано працювала для громади. Відзначена чисельними нагородами, в тому числі медаллю Королеви Єлизавети II — від уряду Канади та орденом Княгині Ольги від України.

Нема між нами св. пам. Марії Шкамбари. Осиротіла родина, осиротіла громада, осиротіли усі ми. Але добро не щезає безслідно. Вона залишиться між нами як теплий, світлий промінь у наших серцях. Завжди будуть з нами її добрі, усміхнені очі, великі діла, мудрі настанови. Бо кожен прожитий нею день луною озивався у долі кожного, хто був поруч, кожного з нас.

Приклад її посвяти, бадьорості, одержимості буде прикладом у нашому житті, а пам'ять про неї залишиться у наших серцях навіки.

Марія Шкамбара — провідна і визначна особа в українському громадському житті впродовж довгих

десятиліть, людина великого серця, розуму, розсудливості. Вона завжди була попереду, гуртувала, організувала, вела вперед, втілювала в життя задумане. Марія Шкамбара — любляча дружина, незаступима мама, дорога сестра і подруга.

Св. пам. Марія Шкамбара була з нами як активна, віддана діячка, яка запалювала нас до життя і праці не лише словом, але й ділом, зберігала у серці палку любов — любов до Бога, любов до родини, любов до рідної України.

Св. пам. М. Шкамбара — з юнацьких молодих років — борець і полум'яний патріот, вірна дочка України. Марія Шкамбара — живий смолоскип, що вказує нам шлях особистого служіння Україні.

Нехай слова поета Василя Симоненка стануть і нам дороговказом нашого життя:

*Україно, ти моя молитва,
Ти моя розпука вікова...
Ради тебе перли в душі сію,
Ради тебе мислю і творю...*

Вічная пам'ять!

**Рада Директорів
Фондації «Прометей»**

В першу річницю від смерті Марії Шкамбари, Фондація «Прометей» жертвує \$1,000 на «Гомін України».

**Видавництво «Гомін України»
щиро дякує за щедру пожертву.**

Фото з архіву ЛЮокК

З глибоким смутком повідомляємо,
що у п'ятницю, 16 лютого 2024 року,
на 100-му році життя, відійшов у вічність

БЛ. П. МИХАЙЛО ТРУШИК

залишаючи у смутку кохану дружину Кармелю, з котрою був одружений 66 років, дочок Ольгу Боднар, Христину Трушик-Олексів, зятя Богдана Олексіва, внуки Алану, Михайла, Юлію і Геню, сватів Марію і Левка Шпак, сестру Марію з родиною в Україні та близьких друзів. Любов сім'ї була розрадою в останні хвилини його життя, коли він готувався возз'єднатися зі своєю старшою упокоєною дочкою Марією, і упокоєною сестрою Анастасією.

Михайло Трушик народився в Бариші на Тернопільщині. Через його нелегкий 100-літній шлях він став стійкою та незламною людиною. Після Другої світової війни він мусів покинути рідних і свій улюблений край та зупинився у таборі у Ріміні, Італія. Далі був переселений до Англії, де одружився і виховував двох дочок. Відтак, скориставшись сміливим ризиком, він продав усе і перевіз свою молоду родину до Торонта у Канаді, де привітав на світ ще одну дочку. Михайло невтомно працював, і навіть працював у нічну зміну, щоб забезпечити своїм дітям повноцінне життя. Лишивши рідних у Бариші, він оточив себе та свою сім'ю близькими і довіреними друзями, які стали їм рідними. Михайло старався передати своїм дітям почуття гордості і вдячності за їхню українську спадщину і приналежність до української громади. Він забезпечив дочкам вищу освіту і подбав, щоби оточити їх хорошими людьми.

Трудолюбне життя Михайла було багате на щасливі і радісні моменти, а саме — одруження дітей та народження онуків, але одночасно він пережив серцевий біль смерті та скорботи. Незважаючи на все це, його непохитна віра в Бога завжди додавала йому сили та розради.

Діти та онуки покійного Михайла — його спадок. Він ставив сім'ю на першому місці і вони стали спадкоємцями усіх його жертв і важкої праці. Їхній успіх був досягнутий, завдяки сильному, надійному та рішучому батькові і дідові.

Прощаючись з покійним Михайлом Трушиком, з нами залишається його любов, стійкість та сімейна відданість.

Родина покійного висловлює подяку опікунам, котрі надавали неоціненну підтримку в останніх роках життя Михайла Трушика. Щира подяка паням Ользі та Іванці і працівникам пансіону ім. Івана Франка в Міссісага та дому опіки Святого Димитрія на Річв'ю. Подяка усім працівникам за увагу та пошану в останні дні його життя.

Замість квітів на могилу родина просить жертвувати на фонд Розбудови Пансіону ім. Івана Франка, щоби наступні покоління людей похилого віку могли відчувати повноцінну опіку, яку відчув Михайло Трушик в останні роки життя.

Панахида за спокій душі покійного була відслужена у середу, 21 лютого. Чин похорону відбувся у четвер, 22 лютого 2024 року.

Вічна пам'ять Михайлові Трушикові!

ПОСТУП
українська радіопрограма
Щонеділі 9-10 год. вечора
на хвилях FM 88,9
у прямому ефірі

www.civfm.com

Новини з України та світу
Інтерв'ю та дискусії

Замовляйте у нас музичні вітання

Слухайте і підтримуйте нас!
Розрахунковий рахунок #43282
у кредитовій спілці Будучність

Керівник і ведуча - Любомира Матвіяс

Tel. 647-550-5735

e-mail:
ukrradiofm@gmail.com

Steve M. Woloshyn

Sales Representative

Office: 905-565-9200
Fax: 905-565-6677 Cell:
416-823-5551

7045 Edwards Blvd.
Suite 401 Missis-
sauga, ON L5S 1X2

www.SteveWoloshyn.com
Email:swoloshyn@trebnet.com

Пам'ятайте, що з кожного продажу я жертвую, у Вашому імені,
\$500 на Euromaidan для допомоги українським військовим.

SMITH MONUMENT COMPANY LIMITED

Заснована 1919 року

349 Weston Road (North of St. Clair) Toronto, Ontario M6N 3P7

Єдина в Онтаріо

українська фабрика пам'ятників

- Фабрика і вистава відкриті для публіки (понад 60 пам'ятників на виставі)
- Обслуговуємо всі цвинтарі Канади і США
- Наші висококваліфіковані виконавці мають понад 300 років досвіду
- Ввічлива і професійна обслуга
- Позагодинні зустрічі за домовленням
- Домашні зустрічі можливі

Звертайтеся до власника
Андрія Латишка:

416-769-0674 або 1-888-836-7771

**ПІСНЯ
УКРАЇНИ**

РАДІОПРОГРАМА
SONG OF UKRAINE

З понеділка до п'ятниці
7:30 вечора
на хвилі 1320 AM

В прямому ефірі
www.cjmr1320.ca

ОГОЛОШЕННЯ

Тел.: (416) 516-2443

Факс: (416) 516-4033

e-mail: homin@on.aibn.com

Specializing in: Senior Driver Education 80+ licence Renewal

Classroom Teacher In-Car Educator D.C.A

**Адвокати
Тарас Грицина і
Петро Гамівка**

- ◆ Судові адвокати у справах заповітів і майна
- ◆ Купівля та продаж нерухомості
- ◆ Сімейне право
- ◆ Нотаріальні послуги

1081 Bloor St. W. #200
Toronto, ON M6H 1M5

Tel.: (416) 532-8006

Купівля та продаж нерухомості !

Professionals Inc. Brokerage
Independently Owned and Operated
Tel: (416) 232-9000
Fax: (416) 232-1281

- Професійна допомога при купівлі та продажі будинків, квартир, бізнесів
- Допомога в отриманні mortgage
- Безкоштовні консультації

БОГДАН ПОПОВИЧ

Sales Representative

E-mail: bpopovych@trebnet.com

(Not intended to solicit agencies of any kind)

Cell: (416) 882-3490

ОСОБЛИВІ ВІДСОТКИ

5.25%*
13 місяців

4.00%**
12 місяців

NEW MONEY ONLY

Speak with your FSO or visit
bcufinancial.com for more details.

* Terms and conditions apply: 13-month terms only; NEW and EXISTING money; includes Registered and Non-Registered Funds. We reserve the right to change, extend or withdraw this offer at any time. Offer valid from February 26, 2024. Rates are annual and subject to change.
** Terms and conditions apply: 12-month terms only; NEW money only; includes Non-Registered Funds. We reserve the right to change, extend or withdraw this offer at any time. Offer valid from February 26, 2024. Rates are annual and subject to change.

GIVE YOUR SAVINGS A BCU BOOST!

GIC, TFSA, FHSA, RRSP & RRIF Savings Special*

НОВА
ВІДСОТКОВА
СТАВКА

5.40%*
6 місяців

КРАЙНЯ ДАТА ДЛЯ ВКЛАДІВ

Вклади у RRSP протягом перших 60 днів 2024 р. можуть бути використані для зменшення бази оподаткування при декларуванні доходів за 2023 податковий рік. Крайня дата для вкладів RRSP за 2023р - четвер, 29 лютого 2024.

Завітайте до відділу Кредитової Спілки
Будучність або на сайт bcufinancial.com.

* Terms and conditions apply: 6-month term only; NEW and EXISTING money; includes Registered and Non-Registered Funds. We reserve the right to change, extend or withdraw this offer at any time. Offer valid from February 26, 2024. Rates are annual and subject to change.